

નકલી કિતાબો ખરીદતાં પહેલાં કાદરી કું.
ની રજીસ્ટર્ડ થયેલી કિતાબો બીલીમોરા
થી મંગાવવાનું ધ્યાન રાખવું

વઝાયેફે કાદરી

ઉર્ફે

તોહફયે નાદેરી.

બનાવનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મીર સૈયદઅલી બીન સૈયદ અમીરઅલી કાદરી.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું, **બીલીમોરા**, દેગડી સ્ટ્રીટ.

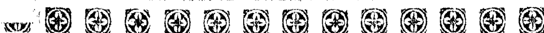
આવૃત્તિ પહેલી] [નકલ, ૨૦૦૦.

સને ૧૯૨૦ ઇસવી. સને ૧૩૩૮ હીજરી.

સુરત ચઉટાના પુલપર ટાંકી પાસે "શંકર" પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું

કીંમત રૂ. ૦-૮-૦

વઝાયેફે કાદેરી, ઉર્ફ તોહ-ફયે નાદેરી.

સાહેબો,

એક રોજ આ-લમે તનહાઇમેં મુજકો યે ખ્યાલ ગુજરા, કે ઇસ ઉમરે ના-પાયેદારકા કુછ ભરોસા નહીં હે, પસ યેહી બેહતર હે, કે કોઈ કિતાબ અયસી તસનીફ કી-જાવે, કે જીસકે બાએસ ખલ્લાકે દારેન, મેરે ગુના-હકી નજાત ફરમાવે, ઇસી ફીકરમેં ઇસ ખાકસારને ચંદ અરબી, ફારસી, ઓર ઉરદુ કિતાબોંસે, ઇતેખાબ કરકે, ઓર દીગર વીર્દ, ઓર વઝાયેફ હરએક કિસમકે, જો મશાયેખાંને વાલા કિરામસે બહમ પહોંચે થે, ઓર જો તજરૂબેમેં આયે થે, વોહ જમા કરકે ઇસ કિતાબમેં દરજ કીયે ગયે-હેં. ઓર ઇસ કિતાબકા નામ, **વઝાયેફે કાદેરી**, ઉર્ફ **તોહ-ફયે નાદેરી** રખખા હે.

નાઝેરીનસે અર્ઝ હે, કે ઇસ કિતાબ-મેંસે કોઇ વઝીફા, જીસ સાહેબકે કાર આમદ હો, તો બાદ કાર રવાઇ હોને મતાલિબે દીલી-કે, મેરે હકમેં-ભી દુઆયે ખયેર કરેં. ઓર કીસી તરેહકા ઇસમેં નુકસ, ઓર કુસુર દેખેં, તો બજાયે તાઅનકે ચશ્મ-પોશી કરકે અફુ ફરમાવેં. ક્યુંકે ઇનસાન ખતાવાર હે.

મેરી કિતાબ **ઝીંદા કરામાત**, ઉર્ફે **અઝી-નયે અમલી-યાત**, મકબુલે આમ હો-ચુકી હે. ઓર દુસરી મરતબે છપ-ચુકી હે. ઇસી તરેહ યે કિતાબ ભી પસંદે ખાસો આમ હોગી, અયસી મુજકો ઉમ્મીદે કવી હે.

ઇલાહી ! બ-તુફેલે હઝરત રસુલે મકબુલ સલ, કે, ઇસ કિતાબકો મકબુલ ફરમા, ઓર બરકતસે ઉનકી નાઝેરીન, ઓર મરીઝોંને અહલે મતલબકો ફાયેદા બખ્શ. આમીન, આમીન, યા રબ્બુલ આલ-મીન.

મુ. **બીલીમોરા.** દેગડી સ્ટ્રીટ.

રાકીમ, દુઆગો.
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

વઝાયેફે કાદેરી,

ઉર્ફ.

તોહ–ફયે નાદેરી,

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ–હમ્દો લિલ્લાહિ રબ્બીલ આ–લ–મીન, વલ આકે–બતો લિલ–મુત્તકીન, વસ્સલાતો વસ્સલામો અલા રસુલીહી મોહમ્મદીન, વ–આલીહી વ–અસહા–બીહી અજ–મઇન.

સબ તાઅરીફ ઉસ સુબહા–નહુ તઆલાકો હે, કે જીસને હમ સબકો શકલે ઇનસાન બનાયા, ઔર અશ્રફુલ મખલુકાત હમારે હકમેં ફરમાયા. ઔર તમામ જહાનકો સાથ હુકમ કુનસે પયદા કીયા. ઔર ફીર નેસ્ત ઔર નાબુદ કરેગા. બ–જુઝ જાતે પાકકે કુછ પયદા–ઇશસે બાકી ન–રહેગા. ઔર શુક્ર હે, ઉસ જાતે હક સુબહા–નહુ તઆલાકા, કે હમારે વાસતે આલીમે બા–અમલ દુન્યામેં ભેજે, ઔર સીધી રાહ બતલાઇ, ઔર દુરૂદ શરીફ બે–ઇન

તીહા ઉસકે દોસ્ત, મોહંમદ રસુલુલ્લાહ, સલ, પર, કે જીનકે સબબસે ચિરાગ હિદાયતકા તમામ જહાનમેં રૌશન હુવા. ઓર ઉનકે વસીલેસે ઉમ્મતે ગુનેહ-ગારકી શફાઅત રોજે કયામતકો હોગી. અલ્લાહ તઆલા, હમ સબ મુસલમાનોંકો ઉપર દીન ઇસલામકે સાથ તાબેદારી, ઓર મોહબ્બતે આં-હઝરત સલ, કે, ઓર સાથ આલ, ઓર અસહાબ ઉનકે-કે, ખાતીમા બિલ ખયેર ફરમાવે, આમીન સુમ્મા આમીન.

બાબ પહેલા.

આદાબે શરાયેતે અમલ, ઓર દુઆ.

પ્યારે આમીલો! યે ઝુરૂર સમઝ-લો—

મુશ્કીલે નિસ્ત કે આસાં ન-શવદ
મર્દ બાયેદ કે હિરાંસાં ન-શવદ.

યાને અયસી કોઇ મુશ્કીલ નહીં હે, કે જો આસાન નહીં હોતી હે. લેકીન મર્દકો ચાહીયે, કે ના-ઉમ્મીદ ન-હોવે.

૧ જો શખ્સ અમલ પરહે, ઉસકો અપને ખ્યાલ પર ભી ઝુરૂર કાદીર રેહના ચાહીયે. યાને ખ્યાલ ઈધર ઉધર ભટકને ન-પાવે, કયુંકે ખ્યાલ મુંતેશર હોનેસે અમલકા કુછ અસર નહીં હોતા હે. તાસીરમેં બડા ફરક હો-જાતાહે.

૨ જીસ અમલકે સાથ જીન ચીઝોંકા પરહેઝ લીખ્ખા હુવા હે, ઉસકે મુતાબીક કરે, લેકીન મકરૂહાતકા ઇસ્તેઅ-માલ તો હર હાલતમેં તરક કરદેના મુનાસીબ હે.

૩ હર અમલકે લીયે યે ખ્યાલ ઝુરૂર રહે, કે પુરા હોતે તક, જો વક્ત મુકરરર કીયા હો, ઉસી વક્ત પર પરહે, તો ફાયેદા હોગા. અયસા નહીં કરોગે, તો મેહનત બરબાદ હોગી.

૪ અમલ શુરૂ માહમેં કરના અછ્છા હે. યાને શુરૂ મહીનેકે પંધરા દીનમેં અમલ શુરૂ કરે. કે જીસસે તાસીર જલ્દ પયદા હોગી.

૫ નવચંદી જુમેરાત કમરી મહીનેકી, યાને ઇસલામી મહીનેકી ચાંદ-રાતકો જો જુમેરાત હો, ઉસકો કેહતે હેં.

૬ અમલમેં પરહેઝ ઝુરૂર હે, જીસકા ખુલાસા નીચે લીખ્ખા ગયા હે.

૧. પરહેઝે જલાલી—ગોશ્ત, મછલી, અંડા, શેહદ, મુશ્ક, ચુના વ-ગયરા.

૨. પરહેઝે જમાલી—ચરબી, ઘી, દુધ, દહીં, બાલાઇ વ–ગયરા.

૩. પરહેઝે મકરૂહાત–હીંગ, લહસન, પ્યાઝ, મુલી, શરાબ, વ–ગયરા.

હબિબને આતા રહ, ને ફરમાયા હે, કે દુઆકે અરકાન, ઓર બાઝુ, ઓર અસબાબ હેં, અગર ઉસમેં અરકાન પાયે જાયેં, તો વોહ દુઆ કુબુલ હો-જાતી હે, ઓર અગર ઉસકો બાઝુ લગ જાયેં, તો કુબુલ હો-જાતી હે.

શરાયેતે દુઆ.

અલ્લાહ તઆલા, જીસકી દુઆ ચાહતા હે, કુબુલ કર લેતા હે, ઇસી વાસતે દુઆ તીન કિસમકી હોતી હે, એક વોહ કે જો કુબુલ હો-જાતી હે, ઓર એક વોહ કે જીસકે સબબ ગુનાહ ઝર જાતે હેં. ઓર એક વોહ કે જીસકે સબબ દરજે બુલંદ હો-જાતે હેં.

કાઝી અબુ-બકર અરબી રહ. ફરમાતે હેં, કે દુઆ યે હે. કે બંદા અપને ખુદાકે આગે ત-લ-બે મનફે-અત, ઓર દફા હોને નુકસાનકે અર્ઝ કરે, ચુંકે દુઆસે બલા ટલ જાતી હે, ઓર દુઆસે રહ—મતે ઇલાહી નાઝીલ હોનેકા બાએસ હોતા હે. ઓર જીસ તરેહ ઢાલ તીરકો રોકને ઓર પાની ઝમીનસે સબઝેકે ઉગનેકા સબબ હોતા હે, ઇસી તરેહ દુઆભી મોઅમીન બંદેકે લીયે એક હતીયાર

હૈ, જબ બંદા દુઆ ઓર જીક્ર હમેશા કરતા રેહતા હૈ, ઓર અપને ખુદાકે આગે ગડ-ગડાતા રેહતા હૈ, તો ફરી-શ્તે તમામ સખતીયોંમે ઉસકી હિફાઝત કરતે હૈં.

દુઆકી નવ શરતેં.

૧, અમલ સાલેહા કરે, યાને સદકા, ઓર નમાઝ, રોઝા, અદા કરને પર કમર બસ્તા રહે.

૨, દુઆકો હમદો સલાતસે શુરૂ કરે, કયુંકે રસુલે મકબુલ સલ, પર જબ તક દુરૂદ શરીફ ન-પરહા જાવે, તબ તક વોહ દુઆ કુબુલ નહીં હોતી.

૩, અલ્લાહ તઆલા, ઉસકી દુઆ કુબુલ નહીં કરતા, જીસકા દીલ દુસરે ખ્યાલાતમેં મશગુલ હો.

૪. ગુનાહોં-પર ઓર ના-ફરમાનીયોં પર ઇસરાર ન-કરે. હદીસે શરીફમેં આયા હૈ, કે વોહ શખ્સ બડા અહમક હૈ; કે ગુનાહોંકો ન-છોડે. ઓર તૌબાકી ખાહીશ કરે.

૫, ખુલુસ હર અમલકી બુન્યાદ હૈ. યાને દુઆ માંગતે વક્ત હમા-તન ખુદાકી તરફ મુ-ત-વજ્જા હોવે.

૬, હલાલ રોજી તલાશ કરે, હરામકે લુકમે ન-ખાવે.

૭, પરહેઝ-ગારી ઓર તકવા શર્ત હૈ.

૮, મોંહ કિબલેકી તરફ કરકે દુઆ પરહે.

૯, આહીસ્તા આવાઝસે દુઆ માંગે, કયુંકે જો ખુફીયા દુઆ માંગી જાયે, વોહ બહોત જલદી કુબુલ હો-જાતી હે.

બાબ દુસરા.

ફવાયેલે દુરૂદ શરીફ.

હર મરઝકી દવા દુરૂદે શરીફ,
દાએ-ફેયે હર બલા દુરૂદે શરીફ.

+ જાનના ચાહીયે, કે ફવાયેદ દુરૂદ શરીફકે બહોત હેં. મગર જો અહાદીસે સહીહા, ઓર રીવાયાતે મોઅતેબરાસે સાબીત હુવા હે. ઇસ જગા થોડાસા બયાન કીયા જાતા હે, કે જીસસે હરએકકો ફાયેદા હાસીલ હોવે.

દુરૂદ શરીફ પરહનેસે સબ હા-જતેં રવા હો-જાતી હેં. ઓર ગુનાહોંકી મગફે-રત હોતી હે. ઓર હર સખતી ઇસકી બરકતસે દુર હો-જાતી હે. ઓર બીમારકો શીફા હો-જાતી હે, ઓર દુશ્મન પર ફતેહ હોતી હે, ઓર

+ દુરૂદે તાજ, ઓર દુરૂદે લખી, દુરૂદે અકબર, વ-ગયરા હમારી કિતાબ, તોહ-ફેતુલ મુશતાક, મેં દાખીલ હેં. ખરીદ કરકે દેખેં.

રઝાયે ઈલાહી, હાસીલ હોતી હે. ઓર મોહુબ્બતે અલ્લાહ, ઓર મોહુબ્બતે રસુલ, દીલમેં પયદા હોતી હે. ઓર મ-લાયેકા દુરૂદ શરીફ પઢને-વાલે પર, રહ્મત ભેજા કરતે હેં. ઓર સફાઈ કલ્બકી હાસીલ હોતી હે. ઓર માલમેં ઓર ઘરમેં બરકત હોતી હે, ઓર સકરાતે મૌતસે ઉસકો ન જાત હોતી હે. ઓર ઈસકી બરકતસે ભુલા હુવા ખાબ યાદ આ-જાતા હે. ઓર ફેક ઓર ફાકા દુર હો-જાતા હે. ઓર જીસ મજલીસમેં દુરૂદ શરીફ પઢા જાતા હે, તો તમામ અહલે મજલીસકો રહ્મત ખુદાકી ઢાંક લેતી હે, ઓર ઈસકે પઢને-વાલેકો હઝરત રસુલે મકબુલ સલ, કી ઝીયારત ખાબમેં મોયસ્સર હોતી હે.

જો કોઈ એક દફા હઝરત સલ, પર દુરૂદ ભેજે, તો ખુદાયે તઆલા, ઓર ફરીશ્તે ઉસકે ઉપર દસ બાર ભેજતે હેં. ઓર દસ દરજે ઉસકે બુલંદ હોતે હેં, ઓર નેકીયાં ઉસકે વાસતે લીખખી જાતી હેં. ઓર દસ બદીયાં ઉસકી દુર હો-જાતી હેં. ઓર દુઆ ઉસકી કુબુલ હોતી હે. ઓર શફાઅત આં-હઝરત સલ, કી ઉસપર વાજેબ હો-જાતી હે, ઓર જન્નતમેં હઝરત સલ, કે પાસ જગા મીલેગી.

હક તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ખુદ ફરમાતા હે, ઈન-નલ્લાહા વ મલા-યે-કે-તીહી યોસલ્લુના અલન

નબી, યા ઐયોહલ લજીના આ-મનુ, સલ્લુ અલ્લય-હે વ સલ્લેમુ તસલીમા, યાને અલ્લાહ, ઓર ફરીશ્તે દુરૂદ ભેજતે હેં. ઉપર પયગંબરકે. અય ઈમાન-વાલો દુરૂદ ભેજો તુમ ઉસપર, ઓર સલામ ભેજો, સલામ કેહકર, વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા સૈયેદના મોહંમદીન, વ અલા આલે સૈયેદના મોહંમદીન વ-બારેક વ-સલ્લીમ.

મનકુલ હે, એક બુઝુર્ગસે, કે કઇ લોગ કિશ્તીમેં સવાર થે, કે એકાએક તેજ હવા ચલી, ઓર દરિયામેં તુફાન ઉઠા, ઓર પાનીકે મૌજસે કિશતી ડુબને લગી, લોગ મારે ખૌફકે બે-કરાર હુયે, કે અબ મૌતકા સામના હે. ઇસી હાલતમેં થે, કે ઉનમેંસે એક શખ્સ ઈસી હાલમેં કે કુછ સોતા થા, ઓર જાગતા થા, ઈસ હાલમેં આં-હઝરત સલ, ઉસકો સીખાતે હેં, કે દુરૂદ શરીફ વાસતે દફા હોને ફીતેનેકે પઢ, ઓર અપને યારોં-કોભી સીખા, કે વોહભી પઢેં, એક હજાર મરતબે. કે જીસસે નજાત હાસીલ હો, વો શખ્સ કેહતા હે, કે જબ મેં હોશીયાર હુવા, તો મેંને લોગોંકો દુરૂદ શરીફ સીખાયા. પસ વોહ લોગ પઢને લગે. પસ તીનસો મરતબા પઢે, ઇતનેમેં ડુબતી હુઇ કિશતી બચ-ગઇ. ઓર દરિયાકી મૌજેં ઠેહર ગઇ. વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા સૈયેદેના મોહંમદીન, વ અલા આલે સૈયેદેના મોહંમદીન, સલા-તન તોનજ-જીના બેહા, મીન જમીઈલ અહવાલે વલ આફાત, વ તકદી-લના બેહા, જમીઅલ હાજાત, વ તો-તહ-હેરોના બેહા જમી-અસ સૈયાત, વ તર ફઓના બેહા આલદ દ-ર-જાત. વ તોબલ્લે-ગોના બેહા અક-સલ ગાયાત, મીન જમીઈલ ખયરાતે, ફીલ હયાતે, વ બાઅ-દલ મમાત, ઇન્નકા અલા કુલ્લે શય-ઈન કદીર.

મનકુલ હે કીસી બુઝુર્ગસે, કે જો કોઇ વીર્દ રખખે, ઓર કસરત કરે ઇસ દુરૂદ શરીફકી, તો બ-સબબ બરકત ઇસ દુરૂદ શરીફકે વોહ જમાલે રસુલુલ્લાહ સલ, કો ઝુરૂર ખાબમેં દેખેગા. ઓરે હાઝીર હોગા હઝરત સલ, કી મજલીસમેં.

મફાખેરૂલ ઇસલામ, મેં લીખખા હે, કે જો કોઇ જુમઆકે રોજ હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે, તો ખાબમે હઝરત સલ, કો દેખેગા. યા મંઝીલ અપની બેહીશ્તમેં દેખેગા. અગર હઝરત સલ, કો ખાબમેં ન-દેખે, તો મુકર્રર કરે, ઇસકો પાંચ જુમઆ તક, તો ઝુરૂર હઝરત સલ, કો ખાબમેં દેખેગા. વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહંમદીન નીન-નબીઈલ ઉમ્મી.

જો કોઇ શખ્સ જુમઆકો નમાઝ દો રકઆત પઢે, ઔર હર રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકી સુરતકે, ગ્યારા મરતબે આ-ય-તુલ કુરસી, ઔર ગ્યારા બાર સુરયે ઇખ્લાસ, યાને કુલહો-વલ્લાહ, પઢે, ઔર બાદ સલામકે દુરૂદ શરીફ એક હજાર મરતબે પઢે, તો ખાબમેં હઝરત સલ, કો દેખેગા. અગર એક વકતમેં ઝીયારત નસીબ નહો, તો તીન જુમઆ તક યે આમલ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઝુરૂર ઝીયારત રસુલ સલ, કી નસીબ હોગી, વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ્મદીન, અલ ઉમ્મીયે વ આલીહી વ સલ્લીમ.

અહયા-ઉલ ઉલુમ, મેં હે, કે જો કોઇ શખ્સ દો-શંબાકો ચાર રકઆત નમાઝકી અદા કરે, પેહલી રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકે સુરયે-ઇખલાસ. દસ બાર, પઢે. ઔર દુસરી રકઆતમેં બીસ બાર સુરયે ઇખલાસ, ઔર તીસરી રકઆતમેં તીસ બાર, ઔર ચોથી રકઆતમેં ચાલીસ બાર પઢે. ઔર બાદ સલામકે ૭૫ મરતબે સુરયે ઇખલાસકો પઢે. ઔર ઇસતીગ-ફાર કરે, ઔર અપને વાલે દેનકે લીયે દુરૂદ ભેજે રસુલ સલ, કે ઉપર ૭૫ મરતબે. બાદ ઉસકે, જો હાજત કે હક તઆલાસે માંગેગા, વોહ ઇનશા અલ્લાહ, પાવેગા.

રીવાયત હે, કે રસુલ સલ, કે પાસ એક શખ્સ આયા, ઓર અર્ઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ, કોનસા અમલ અછછા હે, અલ્લાહકે તરફ, ફરમાયા હઝરત સલ, ને. કે સચ્ચી બાત, ઓર ઈરાદયે અમાનત, અર્ઝ કીયા કે યા રસુલુલ્લાહ, કુછ ઓરભી ફરમાઈયે, હઝરત સલ, ને ફરમાયા, નમાઝ રાતકી યાને તહજ્જુદકી, ઓર રોઝે ગરમીકી મોસીમકે, ફીર અર્ઝ કીયા ઉસાને. યા રસુલુલ્લાહ કુછ ઓરભી ફરમાઈયે, ફરમાયા હઝરત સલ, ને. કસરતે ઝીકર, ઓર દુરૂદ ભેજના મુઝ-પર, કે જો દુર કરતા હે ફકરકો.

ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે. જબ ભુલ જાવે. કોઈ ચીઝ તુમમેંસે, પસ દુરૂદ ભેજો મુઝ-પર, તો યાદ આ-જાવેગી. વોહ ચીઝ.

જો કોઈ દુરૂદ શરીફ હઝરત સલ, પર ભેજતા હે, તો વોહ દુરૂદ શરીફકા તોહફા ફરીશ્તે હઝરત સલ, કો પહોંચાતે હેં. ઈસ તરેહસે કે, ફુલાન શખ્સને તુમકો સલામ કહા હે. ઓર ખાસીયત દુરૂદ શરીફકી યે હે, કે ઈસકે પઢને-વાલેકે ગુનાહ તીન દીન તક ફરીશ્તે નહીં લીખતે. ઈસ વાસતે, કે શાયદ યે તોબા કરે, તો ગુનાહ નેસ્ત હો-જાવેં.

દુરૂદ શરીફ સદહા કિસમકે હેં, ઉનમેસેં યહાં થોડે લીખ્ખે ગયે હેં.

બાબ તીસરા.

ફઝાયેલે કલ-મયે શરીફ.

આં-હઝરત સલ, ફરમાતે હેં, કે ખબર દી મુજકો **જીબ્રઈલ** અલે, ને કે. અય મોહંમદ સલ, અલ્લાહ તઆલા, ફરમાતા હે, નહીં ભેજા હમને અય મોહંમદ સલ, ઉપર ઝમીનકે મોવાફીક કલમયે, લા ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ, કે. ઓર ઇસ કલમેસે કાયેમ કીયે ગયે. ઝમીન, ઓર આસમાન, ઓર પહાડ, ઓર દરખ્ત,

ફરમાયા હઝરત નબીયે કરીમ સલ, ને કે. કલમયે તૌહીદ, લા-ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ, મોહંમદર રસુલુલ્લાહ બેહતરીન જીકરોમેં-સે હે. ઓર ઇસી કલમેસે હરએક મોઅમીનકી શફાઅત હોગી, દીન કયામતકે.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે યે કલમા ઇખલાસકા, ઓર યે કલમા ઇસલામકા, ઓર યે કલમા રહમતકા, ઓર નજાતકા, ઓર શફાઅતકા, ઓર બખશીશકા હે.

ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે. અગર રખ્ખા જાવે કલમા, લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લાહ, એક પલ્લેમેં મીઝાનકે, ઓર રખ્ખે જાવેં તમામ આસમાન, ઓર ઝમીન. દુસરે પલ્લેમેં મીઝાનકે, તો અલબત્તા ભારી હોગા પલ્લા કલમા, લા-ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ, કા.

લીખ્ખા હે, કે જબ કોઇ મોઅમીન કલમા, લા-ઇ-લાહા ઈલ-લલ્લાહ, કેહતા હે, તો અલ્લાહ જલ્લ શા-નહુ. ફરમાતા હે કે, ઈન્ની અનલ્લાહો લા ઇલાહા ઇલ્લા અના, યાને તહકીક મેં હું રબ તુમ્હારા. કોઇ નહીં લાયેક બંદગીકે મગર મેં.

એક રોજ રસુલ સલ, ઉપર મીંબરકે બયેઠ-કર વાઅઝ ફરમાતે થે, ઉસ વક્ત એક એરાબી આયા, ઓર કહા, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેં બહોત ગુનેહ-ગાર હું, ઓર હદસે ઝીયાદા મેંને ગુનાહ કીયે હેં. હઝરત સલ, ને ફરમાયા કે, અય એરાબી, ગુનાહ તેરે ઝીયાદા હેં, યા સિતારે આસમાન કે? એરાબીને અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેરે ગુનાહ ઝીયાદા હેં, ફીર પુછા હઝરત સલ, ને. કે. અય એરાબી ગુનાહ તેરે ઝીયાદા હેં. યા બગ યાને પ-ત્તે દર-ખ્તોંકે! કે જો ઉપર તમામ ઝમીનકે હેં. અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ મેરે ગુનાહ બરગે દરખ્તોં-સેભી ઝીયાદા

હેં, ફીર ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે. અય એરાબી, તેરે ગુનાહ ઝીયાદા હેં, યા રહમત ખુદાકી ઝીયાદા હે. તેરે ગુનાહોંસે ? એરાબીને અર્ઝ કી, કે યા રસુલલ્લાહ, અગરચે મેરે ગુનાહ બહોત હેં, મગર રહમત ખુદાકી મેરે ગુનાહોં–સેભી ઝીયાદા હે. ફીર ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે. કેહ, લા ઇલાહા ઇલ્લ–લલ્લાહ, ઓર જોરસે પઢ. ઇસકો સાથ બોહુબ્બતકે, પસ પઢા ઉસને યે કલમા આવાઝસે. ફીર ઇરશાદ કીયા, હઝરત સલ, ને. ઉસકો વાસતે નમાઝકે. ઓર ફરમાયા, કે પઢા–કર તુ નમાઝ જમાઅતસે ફીર પઢાકર ઇસ કલમેકો. બેશક અલ્લાહ, બખશેગા તેરે ગુનાહોંકો,

રીવાયત હે, કે કલમા માનીંદ તલવાર તેઝકે હે. પસ જીસને લીયા ઇસ તલવાર તેઝકો હાથમેં, તો નહીં આનેકા કોઇ દુશમન પાસ ઉસકે, પસ મોઅમીનોંકી તલવાર કલમયે, લા ઇલાહા ઇલ્લ–લલ્લાહ, હે. જીસકી ઝબાન પર યે કલમા હોગા, તો આગ જહન્નમકી ઉસસે કોસોં દુર ભાગ જાવેગી. ઓર યેહભી જાનના ચાહીયે, કે તલવાર ઉસકો કેહતે હેં, કે જીસકી ધાર તેઝ હોવે, ઓર ઝંગભી ન–લગા હોવે, ઓર અગર ધાર ઉસકી નહીં હો, ઓર ઉસપર ઝંગભી બહોત હો, તો વોહ કુછ કાટ નહીં કરતી હે. તો અયસી તલવાર કીસ કામકી ! કયું કે ઉસસે દુશમન કોઇ

નહીં કરેંગા. પસ અગરચે કલમા તલવારકે માનીંદ હે, મગર જબ–તક, કે ઉસ કલમેકી ધાર નમાઝ ઓર ઇબાદત વ–ગયરાસે તેઝ ન–કરોગે, તો ફીર યે તલવાર કીસ કામકી હોગી !

ફરમાયા રસુલ અલ, ને કે, જો કોઈ કહે, લા ઈલાહા ઈલ–અલ્લાહ, રાત ઓર દીનમેં, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકે બહોત ગુનાહ દફા કરેગા.

કલમા જન્નતકી કુંજી હે, જો કોઈ ઉસકે પઢનેકી ઝીયાદા કસરત કરેગા, તો ઉસકે વાસતે જન્નતકે આઠાં દરવાઝે ખોલે જાવેંગે. કલમા અશંકા ખઝાના હે, જો કોઇ બાદ હર નમાઝકે ૧૦૦, સો મરતબે યે કલમા પઢેગા, તો બેશક વોહ જન્નતી હે.

રીવાયત હે, કે જો કોઈ પાંચ ચીઝોંકો ઇખત્યાર કરેગા, તો વોહ સઇદ યાને નેક–બખ્ત હોગા. વોહ ચીઝે યે હેં,

૧, હર સાઅત ઓર હર લહઝા, લા ઇલાહા ઈલ–લલ્લાહ મોહંમદર રસુલુલ્લાહ, કેહતા રહે.

૨, જબ કીસી બીમારીમેં ઓર આફતમેં ફંસા હો, તો, ઇન્ના લીલ્લાહે વ–ઈન્ના ઈલય–હે રાજે–ઉન, કહે.

૩, અગર કોઈ અમર નાખુશ પેશ આવે, તો "લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લા-હીલ અલી-ઈલ અઝીમ" કહે.

૪, જબ કોઇ નેઅમત મીલે, તો અલ-હમદો લિલ્લાહે રબ્બીલ આ-લ-મીન. કહે.

૫, જબ કોઇ શુરૂ કામ કરે, તો બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ, કહે, ઓર કોઈ ગુનાહ સાદીર હો, તો અસ-તગ ફીરૂલ્લાહા, વ અતુબો ઇલેહ કહે.

મનકુલ હે, કે એક બુઝુર્ગ, અપની લબેં મુંડવાતે વક્ત કુછ પઢતે થે. હજ્જામને કહા, કે હઝરત ઠહેર જાઓ, અયસા ન હો, કે હોંટ કટ જાવેં. ઉન્હોંને કહા, કે હોંટકા કટજાના મેરે નજદીક બેહતર હે, જીકરૂલ્લાકે તરક કરનેસે.

ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે, જો કોઇ હજાર બાર કહે, લા-ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકો સાત ચીઝેં ઇનાયત કરેગા. વોહ યે હે,

૧, સકરાતે મૌત ઉસપર આસાન હોવે.

૨, દુન્યાસે બા-ઈમાન જાવે.

૩, ઉસકી કબર કુશાદા હોગી.

૪, ના-મયે આમાલ ઉસકે દાહને હાથમેં દીન કયામતકે દીયે જાઈંગે.

૫, પલ્લા મીઝાનકા ઉસકી નેકીયોંસે ભારી હોગા.
૬, મુનકર નકીરકો અછછી સુરતમેં દેખેગા.
૭, પુલ-સિરાતસે માનીંદ બીજલીકે ગુજરેગા.

ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે, કહે, લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લા-હુલ મલે-કુલ હકકુલ-મુ'મીન. હર રોજ ૧૦૦, સો મરતબે, તો ઉસકો મુફલેસી ન-સતાવે, ઓર કબરમેં વહુશત ન-હોગી. ઓર દીલ ઉસકા ગની હોગા. ઓર વોહ જન્નતમેં દાખીલ હોગા.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, યાને ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે, અય ઈમાન-વાલો, જારી રખ્ખો તુમ અપની ઝબાનકો સાથ કલ-મયે, લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લાહ, કે, યાને હર સાઅત ઓર હર લહઝા, અપને પરવર દીગાર, કો યાદ કરો. ઓર ઉસસે હરગીઝ ગાફીલ ન-રહો. ચુનાંચે હક-તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ઈરશાદ ફરમાતા હે. યા ઐયો-હલ લઝીના આ-મનુઝ કુરૂલ્લાહા ઝીક-રન કસી-રંવ, વ સબ્બેહુ-હો બુક-રતંવ વ અસીલા. યાને અય ઈમાન-વાલો, યાદ કરો અલ્લાહકો બહોત, ઓર પાકી બોલો ઉસકી સુબહો શામ, યાને યાદ કરો અલ્લાહકો બહોત, રાતકો ઓર દીનકો. જંગલમેં ઓર દરીયામેં ઓર સેહ-હત ઓર બીમારીમેં, ઓર પોશીદા ઓર ઝાહીરમેં.

કિતાબ કુતુહાતે મક્કીયા, મેં લીખખા હે, કે જો કોઈ શખ્સ ૭૦ હજાર મરતબે કલમયે શરીફકા વીર્દ કરેગા, તો વોહ બહીશ્તમેં દાખીલ હોગા.

બાબ ચૌથા.

કુરઆને શરીફ ઓર તીલાવતે કુરઆન શરીફકે ફઝાયેલ.

હદીસે શરીફમેં હે, કે રસુલે અકરમ સલ, ને ફરમાયા, કે જો લોગ અલ્લાહ તઆલાકે કીસી ઘર યાને મસજીદમેં જમા હોકર કુરઆન શરીફકો પઢતે પઢાતે હેં, તો ફરીશ્તે ઉનપર ઉસ વક્ત તક અપને બાજુઓંકા સાંયા કીયે રખતે હેં. ઓર ઉનકે લીયે મગફેરત માંગતે રેહતે હેં. યહાં-તક કે, વોહ ઉસે છોડકર કીસી ઓર બાતમેં મશગુલ હો-જાયેં. ઓર જો શખ્સ કીસી રાસ્તે પર ખુદાકી ખુશનુદી હાસીલ કરનેકે લીયે ચલતા હે, તો ખુદા ઉસકે લીયે જન્નતકા રાસ્તા આસાન કરદેતા હે. ઓર જો શખ્સ અમલમેં દેર કરદેતા હે, તો ખાનદાની શરાફત ઉસકો કુછ ફાયેદા નહીં દેતી.

ઓર ફરમાયા આપને, કે જો લોગ એક જગા જમા હોકર અલ્લાહ તઆલાકી કિતાબ પઢતે હેં, તો વોહ અલ્લાહ તઆલાકે મેહમાન હો-જાતે હેં. ઓર ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે, જો લોગ એક જગા જમા હોકર અલ્લાહ તઆલાકા જીકર કરતે હેં, ઓર ઉસ જીકરમેં વોહ સીર્ફ ઉસકી ખુશનુદી, ઓર રઝા-મંદી ચાહતે હેં, તો એક પુકારને-વાલા ઉન્હેં પુકાર કર કેહતા હે. “ ઉઠો તુમ્હારી બુરાઈયાં નેકીયોંસે બદલ દી-ગઈ હેં.” ઓર રિવાયત હે, કે આપને ફરમાયા હે, કે જીસ શખ્સને કુરઆન શરીફ પઢકર પઢાયા, ઓર સુનાયા, વોહ કસ્તુરીસે ભરી હુઇ મુશ્કકી માનીંદ હે. જીસકી ખુશબુ સારે મકાનમેં મહક રહી હો. ઓર જીસ શખ્સને પઢકે અપને પેટમેંહી રખ્ખા, ન કીસીકો પઢાયા, ઓર ન સુનાયા, તો ઉસકા હાલ ઉસ મુશ્કસા હે, જીસમેં કસ્તુરી ભરકર મોંહ બાંધ-દીયા ગયા હો.

હઝરત અબુ સઈદ ખદરી રદી, કેહતે હેં, કે રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે કયામતકે દીન તીન શખ્સ કસ્તુરીકે ટેલોંકે ઉપર ખડે હોંગે, જીનકો કયામતકે દીનકી સખ્ત ઘબરાહટ નઝદીક તક ન-આઇ હોગી. ઓર ન હિસાબકા ખૌફ ઉનકે દીલોં-પર છાયા હુવા હોગા. એક શખ્સ તો વોહ હે, જીસને મહઝ સવાબ સમઝ-કર કુરઆન શરીફ

પઢા, ઓર સવાબ—હી સમઝ-કર લોગોંકા ઇમામ બના. ઓર એક વોહ શખ્સ, કે જીસને સવાબ સમઝ-કર અઝાન કહી, ઓર એક વોહ ગુલામ, કે જીસને અલ્લાહ તઆલાકા હક, ઓર અપને માલીકોંકા હક અદા કીયા.

ઓર અબુ ઇમામા ફરમાયા કરતે થે, કે લોગો, કુરઆન શરીફ પઢો. કયું કે ખુદા-તઆલા, ઉસ દીલકો અઝાબ નહીં કરતા, કે જીસને કુરઆન શરીફ હીફઝ કીયા હો. ઓર રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે અલ્લાહ તઆલા, ને બહોત લોગોંકે દરજે કુરઆન શરીફકે સબબ બુલંદ કર દેતા હે. ઓર બહોત લોગોંકે દરજે ઇસકે સબબ પસ્ત કર દેતા હે.

હઝરત અબુ સઇદ ખદરી રદી, ફરમાતે હેં, કે એક શખ્સને રસુલ સલ, કી ખીદમતમેં આકર અર્ઝ કીયા, કે મુજકો કુછ વસીયત ફરમાઇયે? આપને ફરમાયા, અલ્લાહ તઆલાસે હમેશા ડરતા રેહ, કે અલ્લાહસે ડરના સબ નેકીયોંકી મોહર હે. ઓર જીહાદ કીયા કર, કે જીહાદ ઇસલામકી રોહબા-નીયત હે. ઓર ખુદાકા ઝીક્ર કીયા કર. ઓર ખુદાકી કિતાબ હમેશા પઢા કર. કે વોહ તેરે વાસતે નુર હે ઝમીનમેં, ઓર ઝીક્ર હે આસ-માનમેં. ઓર સીવા કીસી નેક બાતકે, ઓર સબ બાતોંસે અપની ઝબાનકો બંદ રખ. કે તું ઉસકે સબબ શયતાન-

પર ગાલીબ રહેગા. ઓર ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે, કુરઆન શરીફ પઢને-વાલે લોગ ખુદાકે દોસ્ત ઓર મુખલીસ હેં.

હુશામ બીન હારીસ, હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસસે રિવાયત કરતે હેં, કે જનાબ રસુલ સલ, ને ફરમાયા. અય ઇબ્ને અબ્બાસ, ક્યા મેં તુજકો અયસા તોહફા નદું ! કે જો મુજકો જીબ્રાઇલ અલે, ને હીફઝકે લીયે તાઅલીમ ફરમાયા હે. ઇબ્ને અબ્બાસ કેહતે હેં, કે મેંને અર્ઝ કીયા, હાં. યા રસુલુલ્લાહ, ફરમાયા, કે એક તશતરીમેં ઝાફરાનસે અલ-હમ્દ, શરીફ આખીર તક, ઓર સુરતે મુલ્ક, ઓર સુરતે હશ્ર, ઓર સુરતે વાકેઆ, લીખ-દે. ઓર ઝમઝમ, યા મેંહ, યા દુસરે સાફ પાકીઝા પાનીસે ધોકર, તીન મીસકાલ દુધ, ઓર દસ મીસકાલ નબાતે સુફેદ (મીસરી) ડાલકર સુબોહકે વક્ત નિહાર મોંહ પીલે. બાદ દો-રકઆતેં અદા કર. જીનકી હરએક રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા સો બાર, ઓર સુરયે ઇખલાસ સો બાર પઢ. ફીર એક રોઝા રખ. ઇબ્ને અબ્બાસ રદી. ફરમાતે હેં, કે ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજ ગુજરને નહીં પાતે. કે હાફીઝા બઢ જાતા હે. ઓર યે અમલ સાઠ બરસસે કમ ઉપર વાલેકે લીયે હે. ઓર ફરમાતે હેં, કે હમને ઇસકો આઝમાયા. તો સહી નીકલા, ઓર ઇસકો લીખકર

અપની અવલાદકો પીલાયા કરતે થે. આસીમ કેહતે હેં, કે મેને ઉસકો ખુદ અપને લીયે લીખ્ખા થા, જબકે મેં ૫૫, સાલકી ઉમરમેં થા. પસ દો મહીને નહીં ગુજરે થે, કે મેરા હાફીઝા ઈસ કદર બઢ-ગયા, કે બ્યાન નહીં હો-સકતા.

હઝરત જાઅફરે સાદીક રદી. બ-વકતે તિલાવતે કુરઆન યે દુઆ પઢા કરતે થે.

અલ્લા-હુમ્મહ-દેની બિલ-કુરઆન, અલ્લા-હુમ્મા અજેર-ની બિલ-કુરઆન. અલ્લા-હુમ મરજુક-ની બિલ કુરઆન. અલ્લા-હુમ્મગ-ફેરલી બિલ-કુરઆન, અલ્લા હુમ-મર-હમની બિલ-કુરઆન.

હઝરત આયેશા રદી. ફરમાની હેં, કે જનાબ રસુલ સલ, જબ કભી કીસી મજલીસમેં જુલુસ ફરમાતે, યા કુરઆન શરીફ પઢતે, યા નમાઝ પઢતે, તો ઉસકે ખતમ હોનેકે બાદ યે ચંદ કલમે પઢતે.

સુબહા-નકા, અલ્લા-હુમ્મા વબે-હમદેકા, અશ-હદો અન લા-ઈલાહા ઈલ્લા અનતા વહ-દકા, લા-શરીકા લકા, અસતગ-ફેરોકા, વ-અતુબો ઈલય-કા.

મેંને અર્ઝકી, યા રસુલુલ્લાહ સલ, મેં દેખતી હું, કે જબ આપ કીસી મજલીસમેં જુલુસ ફરમાતે હેં, ઓર કુરઆન શરીફકો તીલાવત ફરમાતે હેં, તો ઉસકે આખીર યે કલમા પઢા કરતે હેં, ફરમાયા, હાં. જો શખ્સ કોઇ

નેક બાત કહે, તો ઉસ બાત પર યે કલેમાત ઉસકે લીયે મોહર હો-જાતે હેં, ઓર જો શખ્સ કોઇ બુરી બાત મોંહસે નીકાલે, તો યે કલેમાત ઉસકે લીયે કફ્ફારા હો-જાતે હેં.

હઝરત રસુલે અકરમ સલ, ને ફરમાયા, કે જો મોઅમીન કુરઆન શરીફ પઢતા રેહતા હે, ઉસકા હાલ તુરંજકે જયસા હે. જીસકા મઝાભી ઉમદા ઓર ખુશબુ કુછ નહીં હે. ઓર જો કોઇ ફાજીર ઓર ફાસીક કુરઆન શરીફ પઢતા હે, તો વોહ રીહાનકી તરેહ હે, કે જો ખુશબુ તો દેતા હે, મગર મઝા તલખ રખતા હે, ઓર જો ફાજીર કુરઆન શરીફ નહીં પઢતા, ઉસકા હાલ તુમ્બેકે જયસા હે કે મઝા તલખ હે, ઓર ખુશબુ નહીં હે. ઓર અબુ ઇમામા રદી, સે મરવી હે, કે રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે પઢો કુરઆન શરીફ, કયું કે વોહ પઢને-વાલેકા બહોત અછછા સીફારશી હે. ઓર આં-હઝરત સલ, ફરમાતે હેં, કે જો શખ્સ કુરઆન શરીફમેંસે ૮૦ આયતેં પઢ લેતા હે. ખુદા ઉસકે લીયે દુન્યાકી હરએક શયકે અદદકે મોવાફીક નેકીઆં લીખ દેતા હે. ઓર હઝરત અબદુલ્લા બીન મસઉદ ફરમાયા કરતે થે, લોગો કુરઆન શરીફમેં હમેશા નઝર ડાલા કરો. કયું કે ઇબાદત હે.

હઝરત ઉસ્માન ઈબ્ને અફ્ફાન રદી, કુરઆન શરીફકો જુમઆકે દીનસે શરૂ કરકે, જુમેરાતકી રાતકો ખત્મ કીયા કરતે થે. ઔર હઝરત ઉમર બીન ખત્તાબ રદી, ને ફરમાયા, કે જો શખ્સ રાતકો ઉઠકર મીસવાક, ઔર વુઝુ કરકે નમાઝમેં ખડા હો-જાતા હે. ઔર તકબીર કે સાથ કુરઆન શરીફ પઢતા રેહતા હે, તો ફરીશ્તા અપના મોંહ ઉસકે મોંહ-પર રખકર કેહતા હે. પઢ પઢ, તો અછછા હે. ઔર યે કામ તેરે લીયે અછછા હે. ઔર અગર વુઝુ કરલેતા હે, મગર મીસવાક નહીં કરતા, તો ફરીશ્તા ઉસકી હીફાઝત કરતા હે, ઉસસે ઝાયેદ કુછ નહીં કરતા, આગાહ હો, કે તહકીક કુરઆન શરીફ કો નમાઝમેં પઢના એક ખઝાના હે, બેહીશ્તકે ખઝાનોં-મેંસે, ઔર બહોત અછછા અમલ હે. લે-હાઝા જહાં-તક તુમસે હો-સકે, ઇસે કસરતસે પઢો. ઔર તહકીક નમાઝ નુર હે. ઔર ઝકાત રોશન દલીલ હે. ઔર સબ્ર રોશની હે. ઔર રોઝા ઢાલ હે. ઔર કુરઆન શરીફકી હુજ્જત હે, તુમ્હારે લીયે, ઔર તુમ્હારે ઉપર. ઔર કુરઆન શરીફકી ઇઝ્ઝત કરો. બે-ઇઝ્ઝતી ઔર બે-અદબી મત કરો. કયું કે અલ્લાહ-તઆલા, ઉસ શખ્સકી ઇઝઝત કરતા હે, જો ઉસકી ઇઝઝત કરતા હે. ઔર જો ઉસકી બે-ઇઝઝતી કરતા હે, અલ્લાહ તઆલા, ઉસકી બે-ઇઝઝતી કરતા હે. ઔર તુમ્હેં માઅલુમ

હો, કે જો શખ્સ કુરઆન શરીફ પઢે. ઓર હીફ્ઝ કરે. ઓર ઉસપર અમલ કરે, તો અલ્લાહ તઆલાકે નઝદીક કયામતકે દીન ઉસકી દાઅવત હે, અગર ચાહીયે, તો દુન્યાહીમેં ઉસકો ઇનાયત ફરમાવે.

કુરઆન શરીફકો નિહાયત ખુલુસ ઓર મોહુબ્બતસે પઢે કે જીસસે મકસુદ મહઝ ખુદાવંદ તઆલાકી ખુશનુદી, ઓર રઝામંદી હો. ઓર ઉસકા બહોત અદબ કરે. ઓર પઢતે વક્ત યેહી ખ્યાલ કરે, કે અલ્લાહ તઆલાસે મેં હમ કલામ હું, ઓર ઉસે દેખ–રહા હું. યા વોહ મુઝે દેખ–રહા હે. ઓર જબ પઢના ચાહે, તો પેહલે મોંહકો મીસવાકસે સાફ કરે, ઓર મીસવાક કરતે હુયે કહે. અલ્લાહુમ્મા બારેક–લી ફીહે, યા અર હમુર રાહેમીન. ઓર મીસવાકકો દાંતોંકે સબ અતરાફમેં ફેરે. ઓર મીસવાક લકડીકી હોની ચાહીયે. ઓર બેહતર યે હે, કે પીલુકે દરખ્તકી હો. અગર સુખ ગઇ હો, તો પાનીસે ઉસે નરમ કરલે. ઓર અગર મોંહ ખુન વ–ગયરાસે ના–પાક હો, તોભી ધોનેસે પેહલે કુરઆન શરીફકા પઢના જાયેઝ હે. મમનુ નહીં, ઓર નીહાયત ખુશુ ઓર ખુઝુ ઓર તફક્કુર, ઓર તદબ્બુરસે પઢે ઓર પઢતે હુયે રોયે, ઓર અગર ન રો–સકે, તો રોની સુરતહી બનાયે. આરેફીનકા તરીકા ઓર સાલેહીનકા દસ્તુર યેહી હે. હઝરત ઇબ્રાહીમ ખવ્વાસ ફરમાતે

હેં, કે દીલકી હવા પાંચ ચીઝેં હેં. અવ્વલ સોચ સમઝ-કર કુરઆન શરીફ પઢના. દુસરા ખાલી પેટ રેહના. તીસરા રાતકો ખુદાકી ઇબાદતમેં ગુજાર દેના-ચોથા સહરીકે વક્ત ખુદાકે આગે ગડ-ગડાના, ઓર આજીઝી કરના. પાંચવાં નેકોંકી સોહબતમેં બયેઠના. ઓર કુરઆન શરીફ દેખકર પઢના હીફ્ઝ પઢનેસે બેહતર હે.

ઓર જાનના ચાહીયે, કે કુરઆન શરીફકો બુલંદ આવાઝસે પઢનેકી ફઝીલતભી અહાદીસસે સાબીત હે. ઓર આહીસ્તા પઢનેકી ફઝીલત-મેંભી અહાદીસ વારીદ હુઈ હેં. મગર આહીસ્તા પઢના અફઝલ હે. કયુંકે ઉસમેં રીયાસે ઇનસાન મહફુઝ રેહતા હે. ઓર અગર રીયાકા ખૌફ ન હો, તો ફીર બુલંદ પઢના અફઝલ હે. બ-શરતેકે કીસી નમાઝી, યા સોયે હુયે વ-ગયરાકો તકલીફ ન પહોંચે. ઓર ઇસ સુરતમેં બુલંદ પઢના અફઝલ ઇસલીયે હે, કે અમલ ઇસમેં બહોત ઝીયાદા હે. ઓર ઇસ પઢનેકા નફા દુસરે આદમી-કોભી પહોંચતા હે. ઓર પઢને-વાલેકી હીમ્મતકો ફીકર ઓર તદબીરમેં મસરૂફ રખતા હે. ઓર ઉસકે કાનકો કુરઆન શરીફકી તરફ લગાયે રખતા હે, ઓર નીંદકો ઉડા દેતા હે. ઓર ખુશી ઓર લજ્જતકો બઢહા દેતા હે. ઓર સોયે હુયે ઓર ગાફીલકો જગાતા હે. પસ અગર ઇન બાતોં-મેંસે કીસી બાતકી પઢને-વાલા નિયત કરે, તો

બુલંદ પઢના બેહતર હે, ઓર આવાઝકો સંવારકર પઢના મુસ્તહબ હે. બ-શરતેકે દરાઝી આવાઝકે સબબ હદદે કુરઆનસે નીકલ-કર ગીતસે મુશાબા ન-હોજાયે, કયુંકે ઈસસે હરફ ઘટ બઢ જાતા હે. જો કે મમનુ હે. ઓર મુસ્તહબ હે. કે જબ સુરતકે દરમ્યાનસે પઢને લગે, તો ઇબતીદાયે કલામસે શુરૂ કરે. નકે સારે સીપારે યા મંઝીલ યા રૂકુઅસે, કયુંકે અકસર વોહ વસતે (દરમ્યાન) કલામમેં વાકેઅ હોતે હે, જીસકા તાઅલ્લુક ઓર રબ્ત દુસરે કલામસે હુવા કરતા હે. પસ આદમીકો ચાહીયે, કે જો લોગ ઇસ બાતસે બે-ખબર હેં. ઉનકો દેખકર ધોકા ન ખા-જાયે. ઇસી વાસતે બાઝ ઉલમાને ફરમાયા હે, કે કોઇ છોટીસી સુરત પુરી પઢના ઇસસે બેહતર હે. કે કીસી લંબી સુરતકે દરમીયાનસે કુછ થોડાસા છોટીસી સુરતકે બરાબર પઢા જાવે, કયુંકે અકસર લોગોંકો આયાતકા રબ્ત માઅલુમ નહીં હુવા કરતા. ઓર સુરતે અનઆમકો એક રકઆતમેં પઢના મના હે. ઓર યું કેહના મકરૂહ હે, કે પુલાન આયત, યા પુલાન સુરતકો મેંને ભુલા દીયા હે, બલકે યું કહે કે મુઝે ભુલ ગયે હેં. ઓર રસુલ સલ, ને ફરમાયા હે, કે કોઇ શખ્સ યું ન કહે, કે મેંને પુલાની આયત ભુલાદી હે. બલકે યું કહે, મેં ભુલા દીયા ગયા હું. ઓર કુરઆન શરીફ પઢનેકો બહોતહી તાકીદ આઇ હે. ઇસલીયે જો

હમેશા પઢના ચાહીયે. ન દીન ન રાત. અગર થોડી થોડી આયતેં હરરોજ પઢી જાયેં, તો પઢને-વાલેકો કુરઆન શરીફ પઢનેકા હીફઝ હાસીલ હો-જાતા હે. હઝરત ઉમર રદી, સે રિવાયત હે, કે રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે કીસી શખ્સને રાતકો કુરઆન શરીફ કુછ પઢા થા, મગર નીંદકે ગલબેસે પઢના મતરૂક હો-ગયા. ઓર ફીર ઉસને નમાઝે. ઝોહરકે અરસેકે દરમીયાન પઢલીયા. તો ઉસકે નામયે આમાલમેં લીખ-દીયા જાતા હે. કે ગોયા ઉસને રાતકો કુરઆન શરીફ તીલાવત કીયા-ઓર આપને ફરમાયા. કુરઆન શરીફ પઢનેવાલેકા હાલ મોઅલ્લકા ઉંટોંકે જયસા હે. કે અગર ઉનકો પકડે રખ્ખેં, તો રૂકે રેહતે હેં. ઓર અગર છોડ દેં, તો હાથસે નીકલ-કર જાતે રેહતે હેં. ઓર ફરમાયા, જો શખ્સ કુરઆન શરીફ પઢકર ભુલા દેતા હે. વોહ કયામતકે દીન જબ ખુદા-તઆલાસે મુલાકાત કરેગા, તો હાથ કટા હોગા. ઓર આપને ફરમાયા, જીસકો કુરઆન શરીફકે ભુલ જાનેકા ખૌફ હો, વોહ યે પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા-હુમ્મા નવ્વેર બે-કિતાબેકા બ-સ-સરી, વ અતલેક બીહી લીસાની, વશ-રહ બીહી સદરી, વસ તાઅ-મીલ બોહી જ-સ-દી, બે-હવ-લેકા, વ કુવ્વતેકા, ફ-ઈન્નહુ, લા-હવલા વ-લા કુવ્વતા ઈલ્લા બેકા.

એક શખ્સને રસુલ સલ, કી ખીદમતમેં કુરઆન શરીફકે ભુલ જાનેકી શીકાયત કી, ઓર અર્ઝ કીં. યા રસુલુલ્લાહ સલ, મુઝે અયસી ચીઝ તાઅલીમ ફરમાઈયે, જો મુઝે ઉસકી બજાયે કાફી હે:—જાયે. ફરમાયા, પઢા કર. બિસ્મીલ્લા વલ હમદો લિલ્લાહ, વલા ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લા-હીલ અલી-ઇલ અઝીમ.

ખુદા તઆલા, ઉસસે ૭૦ દરવાઝે બલાકે ફેર લેતા હે. યાને બંદ કરદેતા હે. ઉનમેં પેહલા દરવાઝા ગમ ઓર મુસીબતકા હે.

બાબ પાંચવાં.

ફઝાયેલે બિસ્મીલ્લા શરીફ.

જાનના ચાહીયે, કે બિસ્મીલ્લા શરીફ, કુરઆને શરીફકી પેહલી આયત હે. ઓર રસુલ સલ, જો ખત કીસોકો ઇરસાલ ફરમાતે, તો ઉસમેં સબસે પેહલે બિસ-મીલ્લા, લીખ્ખી જાતી-થી.

મનકુલ હે, કે મનસુર બીન અમ્મારકો રાસતેમેં કાગજકા એક પરચા, કે જીસમેં બિસમીલ્લા શરીફ લીખ્ખી થી, વોહ મીલ ગયા,—ઉન્હોંને ઉસકો ઉઠા લીયા, ઔર ચુંકે ઉનકો કોઇ જગા રખનેકી ન—મીલી. ઇસલીયે ઉસકો નીગલ ગયા. ફીર રાતકો ખાબમેં દેખા, કે કોઇ કેહતા હે, કે અય મનસુર, તુને જો ઇસ કાગજકી ઇઝઝત કી, ઇસલીયે તુઝ—પર અલ્લાહા તઆલાને હિકમતકા દરવાઝા ખોલ દીયા. તબસે વોહ જો બાત કરતે, વોહ હિકમતસે કરતે.

રસુલ સલ, ફરમાતે હેં, કે જીસ કાગજમેં ખુદાયે તઆલાકા કોઇ નામ લીખ્ખા હુવા હો, ઔર વોહ ઝમીન પર કહીં ગીરા હુવા હો, તો જબ—તક ખુદાયે તઆલા, ઉસકો વહાંસે ઉઠાનેકે લીયે કોઇ અપના દોસ્ત ન—ભેજે, વહાં તક ફરીશ્તે અપને બાઝુઓંસે ઉસકો ઘેરે રખતે હેં, ઔર જો શખ્સ અયસે કાગજકો ઝમીનસે ઉઠા—લેતા હે, તો ખુદાયે તઆલા, ઉસકા મરતબા ઇલ્લી-ઇનમેં બુલંદ કર દેતા હે.

બિશર બીન હારીસ હાફીકી તૌબાકા બાએસ યે હુવા થા, કે ઉન્હોંને કહીં રાસ્તેમેં પાઉંસે રોંદા જાતા હુવા, એક કાગજ જીસમેં ખુદાકા નામ લીખ્ખા હુવા થા, વોહ પાયા. ઉસકો ઉઠાકર એક દીરહમકા [illegible] ખરીદ કર ઉસે

લગાયા. ઔર દીવારકી ફાટમેં રખ-દીયા. જબ રાત હુઇ, તો ખાબમેં દેખા, કે કોઇ કેહતા હે, કે અય બિશર, તુને મેરે નામકો મોઅત્તર કીયા હે, ઓર મેં તેરે નામકો દુનીયા ઓર આખેરતમેં મોઅત્તર કરૂંગા. ચુનાંચે અયસાહી હુવા, કે જો ગની લોગ પયદલ નહીં ચલતે થે, ઓર નંગે પાઉં ચલનેકો આર જાનતે થે, ઉનકે મરનેસે ઉનકા નામભી મર ગયા, કે અબ ઉનકા કોઇ નામ નહીં લેતા. ઓર યે શખ્સ ફકીર થા. કે નંગે પાઉં ફીરતા થા, ઉસકા નામ સાલહા સાલ તક બાકી રહા. પસ કામ અયસાહી કરના ચાહીયે, કે અલ્લાહ તઆલા કે નજદીક કીસી કામ કરને વાલેકા નેક કામ ઝાયે ઓર રાયેગાં નહીં જાતા. ઓર જનાબ રસુલ સલ. ને ફરમાયા હે, કે અપને અપને ખતોં ઓર રીસાલોંમેં **બિસ્મીલ્લા હિર રહમાનિર રહીમ.** લીખ્ખા કરો. ઓર લીખતે વક્ત ઝબાનસે પઢાભી કરો.

હઝરત **ઉસમાન** રદી, સે **બિસ્મીલ્લા,** કી બાબત કીસીને પુછા, તો ઉન્હોંને ફરમાયા, કે યે **અલ્લાહ તઆલાકા** ઇસમે આઝમ હે. ઓર ફરમાયા, કે **બિસ્મીલ્લા,** ખુદા કે ઇસમે બાતીન પર દલાલત કરતા હે, ઓર ઉસસે જો દુઆ માંગી જાયે, તો કુબુલ હો-જાતી હે.

મનકુલ હે, કે જો શખ્સ **બિસ્મીલ્લા** શરીફ્કો બારા હજાર બાર પઢે. ઓર હર હજાર પઢનેકે બાદ દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે, ઓર જો હાજત હો, વોહ ખુદાસે માંગે. ફીર બિસ્મીલ્લા પઢના શુરૂ કરે, ઓર એક હજાર પઢે. બાદ દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઓર દુઆ માંગે, ઇસ તરેહસે બારા હજારકી ગીનતી પુરી કરે, ઓર જનાબે બારીમેં દુઆ માંગે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકો હાજત રવા હો-જાયેગી.

શેખ અબુ મોહંમદ ખીઝરી રદી, લીખતે હેં, કે ઈમામ અબુ યાકુબ શાજલી કેહતે હેં, કે ઈબ્રાહીમ બીન મુસા, એક બુઝુર્ગ થે, ઉન્હોંને ઇસા બીન દાઉદ ફકીહ, કે જો કરામાતે અવલીયાકા મુનકીર થા, ઉસકે હકમેં બદ-દુઆ કી, કે વોહ પાગલ યાને દીવાના હો-જાવે. ચુનાંચે અયસાહી હુવા, કે વોહ દીવાના હો-ગયા, ઓર ઉસી હાલ-તમેં મર ગયા. ઉન બુઝુર્ગકે આગે લોગોંને હાકીમ કે ઝુલ્મકી શિકાયત કી, તો ઉન્હોંને બહોતસી ખલકત દરીયા કે કિનારે પર જમા કરકે, **બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ**, હજાર મરતબે, ઓર **અલ-હમદો લિલ્લાહ**, હજાર બાર, ઓર **લા-ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ**, હજાર બાર, ઓર **દુરૂદ શરીફ્**, હજાર બાર પઢ-કર, હાકીમકે લીયે

બદ-દુઆ હજાર બાર કી, પસ વોહ હાકીમ ગીરફતારે બલા હુવા. ઓર ઉસકી સલ્તનત તબાહ હો-ગઈ,

એક આરીફ ફરમાતે હેં, કે બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ, કે ૧૯ હરફ હેં, ઓર દોજખકે દારોગેભી ૧૯, હેં, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉન ઓન્નીસ હરફોંકે તુફેલ દોજખકે ઓન્નીસ દારોગોંકો મોઅમીનોંકે લીયે દફા કરદેતા હે.

બાબ છટ્ટા.

સુ-ર-યે ફાતેહા (અલ-હમ્દ) કે ફવાયેદ.

યે સુરત મક્કી, યાને મક્કે શરીફમેં નાઝીલ હુઈ હે. ઓર સુ-રયે ફાતેહા ઈસલીયે ઈસકા નામ હુવા, કે કુર-આન શરીફકા શુરૂ ઈસી સુરતસે હે. ઓર દુસરી સબ સુરતોંસે પેહલે હે. ઈસલીયે ઈસકા નામ ઉમ્મુલ કુરઆન, હે, ઈસમેં સાત આયતેં હેં. પસ સુરતકા આધા હીસ્સા સનામેં ઓર આધા દુઆમેં હે.

હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે જીસને સુ-રયે ફાતેહા પઢી, તો ગોયા ઉસને તોરેત, ઓર ઈંજીલ, ઓર ઝબુર,

ઓર કુરઆનને શરીફકો પઢા. ઓર આપને ફરમાયા, કે યે સુરત હરએક ગમકી શીફા હે. ઓર કુરઆન શરીફકી અબસે અફઝલ આયત, **અલ-હમદો લિલ્લાહે રબ્બીલ આ-લ-મીન** હે.

જો શખસ સુ-રયે ફાતેહાકો ચાલીસ બાર પઢકર પાનીકે પ્યાલે પર દમ કરે, જીસ શખસકો તપ યા બુખાર હો, ઉસકે મોંહપર ઉસ દમ કીયે હુયે પાનીકે છીંટે મારે, તો **ઇનશા અલ્લાહ**, બુખાર ઉતર જાયેગા.

અગર કોઈ બીમારીકી હાલતમેં ઇસ સુરતકો પઢે, યા કીસી બરતનમેં લીખકર ઓર પાનીસે ધોકર પીયે, ઓર મોંહ પર છીંટેં મારે, ઓર અપને સારે બદન પર તીન મરતબે મલે, ઓર મલતે હુયે યે દુઆ પઢે

અલ્લા-હુમ-મશફે અન-તશ શાફી, અલ્લા હુમ-મકફે અન-તલ કાફી, અલ્લા હુમ માઆફે અન-તલ મોઆફી.

અગર બીમારકી મૌત નહીં આ-પહોંચી હો, તો બીમાર અચ્છા હો-જાયેગા.

જો શખસ બરસાતકે પાની પર **સુ-રયે ફાતેહા**, ૭૦ બાર, ઓર **આ-ય-તુલ કુરસી** ૭૦ બાર, ઓર કુલહો વલ્લાહ ૭૦ બાર, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક ઓર **કુલ આઉઝો બે-રબ્બીન નાસ**, સતર સતર મરતબે પઢકર દમ કરે, ઓર ઉસ દમ કીયે હુયે પાનીકે

બીમારકો પીલાવે. ઇસ તરેહ સાત રોજ અમલ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, વોહ બીમાર અચ્છા હો-જાવેગા.

બાબ સાતવાં.

---

* સુ-રયે યાસીનકે ફવાયેદ.

હઝરત પય-ગંબર સલ, ને ફરમાયા હે, કે હરએક શયકા એક દીલ હે, ઓર કુરઆન શરીફકા દીલ સુ-રયે યાસીન હે. જો શખ્સ યે સુરત પઢતા હે, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકે ના-મયે આમાલમેં દસ કુરઆન પઢનેકા અજર લીખ દેતા હે. યે સુરત હર હાજત-મંદકી હાજત પુરી કરદેતી હે. ઓર જો શખ્સ ઇસકો શામકે વક્ત પઢે, વોહ સુબહો તક ખુશીમેં રેહતા હે. ઓર જો સુબહોકો પઢે, વોહ શામ તક ખુશ રેહતા હે. ઓર જો શખ્સ ઇસકો સકરાતે મૌતકે વક્ત પઢે, તો વોહ જાન કબ્ઝ કીયે જાનેસે પેહલે રીઝવાને જન્નતકો અપના મુંતઝર દેખ લેતા હે. ઇસકી ફઝીલતમેં બહોત હદીસેં આઇ હેં, મગર યહાં ઇસીપર ઇકતીફા કીયા હે

---

* સુ-રયે યાસીન, તબારક, મુઝ્ઝમ્મીલ, પ-ગમ-બરને કુલીયુ-તુલ મુરસેલીન. નામકી હમારી છપવાઇ હુઇ કીતાબમેં ગુજરાતી હરફોમેં લીખ્ખી હુઇ હેં. મંગવા-કર મુલાહીઝા ફરમાવેં કીમત્ આઠ આને.

ફરમાયા રસુલે ખુદા, સલ, ને કે, જો કોઇ ચાહે, કે ઝીયારત કરે અપને માં-બાપકી, યા એક ઉન દોનોંમેં સે, તો ઉનકી કબરકે પાસ સુ-રયે યાસીન સાત મરતબે પઢે, ઓર ઉનકો બખશે, તો માં-બાપકી ઝીયારત ઝુરૂર બાબમેં હોગી.

વાસ્તે કઝાયે હાજતકે સાત રોજ તક પઢે. હરરોજ સાત બાર સુ-રયે યાસીન પઢકર સાત સુલતાનોંકી અર-વાહોંકો સવાબ બખશે. શંબાકે રોજ સુલતાન બા-યઝીદ રહ, કો. ઓર એક શંબાકો સુલતાન અબુ-સઇદ રહ, કો, ઓર દો-શંબાકો સુલતાન ખુરાસાની રહ, કો. સે-શંબાકો સુલતાન ઇબ્રાહીમ અદહમ રહ, કો. ચહાર-શંબાકો સુલતાન સંજર રહ, કો. પંજ-શંબાકો સુલતાન મહમુદ ગાઝી રહ, કો. જુમઆકો સુલતાન ઇસમાઇલ બીઆબાની રહ, કો સવાબ બખશે.

અગર કીસીકો જાદુ કીયા હો, તો ઉદ કચ્ચા લાકર ઉસપર સુ-રયે યાસીન તીન મરતબે પઢકર દમ કરે, ઓર જાદુ કે ટુટ જાનેકા ખ્યાલ દીલમેં રખ્ખે; ઓર જીસકો જાદુ કીયા હો, ઉસકો દમ કીયા હુવા ઉદ જલાકર ધુવાં દેવે, તો ઇનશા અલ્લાહ, જાદુ દુર હોગા.

અગર કોઇ ચાહે, કે જાદુ કીસી પર અસર ન-કરે, તો સાત દાને ગંદુમ યાને ઘીહુંકે લાવે. ઓર ઉન દાનોં

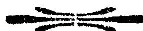
પર સુ-રયે યાસીનકો સાત મરતબે પઢકર દમ કરે, ઓર વોહ દાને સીધે હાથકે બાઝુ-પર બાંધે, તો ઉસપર જાદુ અસર ન-કરેગા.

અગર કોઈ ચાહે, કે દુન્યામેં વોહ મશહુર હોવે, ઓર સબ લોગ ઉસકી ઈઝઝત કરે, તો ચાહીયે, કે હરરોજ સુબોહકી નમાઝકે બાદ ૭૦ મરતબે સુ-રયે યાસીનકો બા-વુઝુ પઢે, પઢતે વક્ત મોંહ કિબલેકી તરફ કરકે પઢે. ઓર અપને ઉપર દમ કરે, ઇસ તરેહ હમેશા વીર્દ રખ્ખે, તો ઈનશા અલ્લાહ, ઇસ સુરયે મુબારકકી બરકતસે ઉસકી હર જગા ઇઝ-ઝત હોગી. ઓર ઇસમેં ઓરભી બહોત ફાયદે હેં.

બાબ આઠવાં.

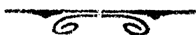
સુ-રયે વાકેઆ-કે ફવાયેદ.

ઇબ્ને મસઉદ રદી, ફરમાતે હેં, કે મેંને હઝરત **રસુલે કરીમ** સલ, કો ફરમાતે હુયે સુના હે, કે જો શખ્સ **સું-રયે વાકેઆકો** હમેશા રાતકે વક્ત પઢ-લીયા કરે, તો ઉસકો કભી ફાકા ન-આયેગા. ઓર જો શખ્સ

ઇસ સુરતકો હર સુબ્હકે વક્ત પઢે, તો ફકર, ઔર તંગી રીઝકકી ઉસકે નજદીક કભી ન–આયેગી.

એક આરીફ ફરમાતે હેં, કે જબ ઇસકો મૈયતકી કબર પર પઢા જાવે, તો ઉસ મૈયતકે અજાબમેં કમી હો–જાતી હે, ઔર જબ કીસી બીમારકે પાસ ઇસકો પઢા જાવે, ઔર ઉસ બીમાર પર પઢકે દમ કરે, તો ઉસ બીમારકો અલ્લાહ શીફા દેતા હે, ઔર અગર કરીબુલ–મર્ગ શખ્સકે પાસ પઢકે ઉસપર દમ કરે, તો મૌત ઉસ પર આસાન હો–જાતી હે. ઔર જો શખ્સ ઇસકો સુબ્હ, ઔર શામ, બા–વુઝુ પઢે, તો વોહ કભી તંગી ઔર મુશ્કેલીમેં ન–રહેગા.

બાબ નવ્વાં.

સુ–રયે મુઝ–ઝમ્મીલકે ફવાયેદ.

તમન્નાયે દીલીયે ઝાહીરી ઔર બાતીનીકે લીયે ઇસ સુરતકો હરરોજ ૪૧ બાર પઢે. ઔર અગર ન હો–સકે, તો હરરોજ ગ્યારા મરતબે પઢ લીયા કરે. ઔર તરકીબ ઇસ સુરતકે પઢનેકી હાજત બર આનેકે લીયે યે હે, કે

સો દફે દુરૂદ શરીફ, ઓર એક બાર સુ-રયે અલ-હમ્દ, પઢ કર, એક બાર યે સુરત પઢે, ઇસ તરેહ ગ્યારા બાર પુરે કરે, અવ્વલ તીન રોજ પઢ-કર ઝકાત દેવે. બાદ એક ચીલ્લા હરકોઈ મકસદકે લીયે પઢે. ઓર એક અમલ મુજરરીબ ઇસ સુરતકા યે હે. કે જીસ ઔરતકે બચ્ચેકો ઉમ્મુસ સુબયાનકા ખલલ હોતા હો, તો ઉસકે કદકે બરાબર ૪૧ તારકા ધાગા કંવારી લડકીકે હાથસે કતા હુવા નીલા રંગવા-કર અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ પઢ-કર, એક દફે યે સુરત પઢ-કર એક ગીરેહ ઉસ ધાગેમેં દેવે. ઇસ તરેહ ૪૧ ગીરેહેં દેકર ઉસ ઔરતકે ઐયામે હમલમેં વોહ ગંડા ગલેમેં ડાલે. ઓર બચ્ચા પયદા હોનેકે બાદ બચ્ચેકે ગલેમેં ડાલે. તો ઇનશા અલ્લાહ, મહફુઝ રહેગા.

બાબ દસવાં.

સુ-રયે મુલ્ક (તબારક) કે ફવાયેદ.

ઈસ સુ-રયે મુબારકકી બહોત ફઝીલત હદીસે શરીફમેં મરવી હે. ફરમાયા આં હઝરત સલ, ને કે, કુરઆનમેં એક સુરત હે. કે ઉસમેં તીન આયતેં હેં, કે

શરૂઆત કરતી હેં મર્દકી, યાને જો ઉસકો પઢતા હે, યહાં તકકે બખશા જાતા હે, વોહ સુ-રયે મુબારક તબા-રકલ લજી, હે.

ફરમાયા નબી સલ, ને કે, જીસને પઢા સુ-રયે મુલ્ક, પસ ગોયા, કે ઝીંદા કીયા શામકો. યાને ઈબાદત કી, તમામ શબે કદરમેં.

ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે, દોસ્ત રખતા હું મેં, હર મોઅમીનકો, કે જીસકે દીલમેં હો યે સુરત, યાને ઇસ સુરતકો હર મુસલમાન યાદ કરે ઓર પઢે.

રિવાયત હે, કે જબ મુરદેકો કબરમેં રખતે હેં, તો ફરીશ્તે અજાબકે આતે હેં. તો યે સુરતવાસતે હિમાયત, ઓર મુમાને-અતકે ખડી હોતી હે, ઓર કેહતી હે, કે યે શખ્સને મુજકો પઢા થા, ઓર ઇસને મુજકો અપને સીનેમેં રખ્ખા હે.

બાબ ગ્યારહવાં.

સુ-રયે ઇખલાસ (કુલહો વલ્લાહ) કે ફવાયેદ.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે સુ-રયે ઈખલાસ, એક તીહાઇ કુરઆનકે બરાબર હે, બાઝે અસહાબસે રિવા-

યત હે, કે જો કોઇ કુલહો વલ્લાહ, હમેશા પઢા કરે, તો હર તરેહકી ખયરો બરકત પાયે, ઓર દુન્યા વ આખેરતકે સબ શરોંસે મહફુઝ રહે, બાઝ ઉલમાસે રિવાયત હે, કે જો શખ્સ સુ-રયે ઇખલાસકો ખરગોશ યાને સસેકી ઝીલ્લી પર લીખકર અપને પાસ રખ્ખે, તો ઉસે કોઇ જીન ઓર ઇન્સ, ઓર કોઈ મુજી જાનવર તકલીફ ન દે-સકે. એક શખ્સને જનાબ રસુલ સલ, કે હુઝુરમેં મુફલેસીકી શીકાયત કી, તો આપને ફરમાયા, કે જબ તુ અપને ઘર જાવે, તબ કુલહો વલ્લાહ, પઢ લીયા કર, ઉસને અયસાહી કીયા. ઓર મતલબકો પહોંચા.

ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે, જો શખ્સ કબ્રસ્તાન પર જાકર ગ્યારા મરતબે ઇસ સુરતકો પઢે, ઓર ઉસકા સવાબ મુરદોંકો બખ્શે, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકો મુરદોંકી તેઅદાદકે બરાબર અજર અતા ફરમાતા હે.

બાબ બારહવાં.

સુ-રતુન નાસ, કે ફવાયેદ.

જો શખ્સ ઇસ સુરતકો હમેશા પઢતા રહે, વોહ હમેશા સહીહ વ સલામત રેહતા હે. ઓર જીસકો નઝર

લગી હો, ઉસપર અગર ઇસકો પઢા જાવે, યાને કુલ આઉઝે કો, તો વોહ તંદુરસ્ત હો-જાતા હે, ઓર અગર મરીઝ પર પરહા જાવે, તો વોહ સેહ્ત-યાબ હો-જાતા હે. ઓર અગર મરીઝ કરી-બુલ મૌત હો, તો મૌતકી સખતી ઉસપર આસાન હો-જાતી હે. ઓર અગર ઇસકો સોતે વકત પઢે, તો વોહ જીન્નોં, ઓર આદમીયોંકે વસ-વસોંસે મહફુઝ રેહતા હે, ઓર જો શખ્સ ઇસકો લીખકર બચ્ચોંકે ગલેમેં ડાલ-દે, તો વોહ જીનનોં ઓર જંગલી જાનવરોંસે હિફાઝતમેં રહેંગે. ઓર જો શખ્સ ઇસકો બાદ-શાહોં ઓર હાકીમોંકે યહાં જાકર પઢે, તો વોહ ઉનકે શરસે હીફઝો અમાનમેં રહેગા.

બાબ તેરહવાં.

ચહેલ કાફકે ફવાયેદ.

તરકીબ ચહેલ કાફકે પઢનેકી યે હે, કે અવ્વલ શબે જુમઆકી, યાને જો જુમઆ મહીનેમેં પેહલે આવે, ઉસ રાતકો ગુસલ કરે, ઓર બાદ ગુસલકે દુગાના નફીલકા ગુ-જારે. બાદ ઉસકે ગ્યારા ગ્યારા બાર અવ્વલ ઓર આખીર

દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર એક હજાર ઓર એક બાર, એક જલસેમેં દુઆયે મજકુર પઢે. ઇસ તરેહ ચાલીસ રાજ તક પઢે, વોહ દુઆ યે હે.

કફાકા રબ્બોકા કમ યકફી-કા વાકે-ફતન કફ્કા-ફોહા કકમીના. કાના મન કલકા, તકરરો કર્-રન કરરીલ કરરે, ફી કબદી, તોહ-કીયા મશાક-શા-ક-તન, કલ્લો લકીલ કીલકા કપ્ફાકા માલી, કફા-કલ કાના કુર બ-ત-હુ, યા કવ-કબન કાના તહકી, કવ-કબલ ફ-લ-કા

યે અમલ ચાલીસ રોજ તક પઢે, બાદ ચીલ્લા પુરા હોનેકે હરરોજ ૪૧ વકત પઢે. અગર ઇતના ન હો-સકે, તો ૧૧ યા ૭ બાર પઢે.

વાસ્તે તસખીરકે ઓર બર આને હાજાતે દીની, ઓર દુન્યવીકે યે ઇસમ કમાલ તાસીર રખતા હે.

બાબ ચૌધવાં.

આ-ય-તુલ કુરસીકે ફવાયેદ.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો શખ્સ રાતકુ આ-ય-તુલ કુરસી પઢે, તો શયતાન ઉસકે પાસ ન-આવે.

ઓર જો કોઈ હર નમાઝકે બાદ પઢે, તો મરનેકે બાદ બેહીશ્તમેં દાખીલ હો. જો કોઇ જુમઆકે દીન અસરકે બાદ ખાલી જગામેં ૩૧૩ બાર આ-ય-તુલ કુરસી પઢે, તો અયસી ખયરો બરકત હાસીલ હો, કે કીયાસમેં ન-આવે. જો કોઈ આયાતે મજકુરાકો સોતે વક્ત તીન મરતબે પઢે. ઓર બાદ જાગનેકે તીન મરતબે પઢે. ઓર બાદ જાગનેકે તીન મરતબે પઢે. ઓર તમામ બદન પર દમ કરે, તો જુમલે દરદ દફા હોવે. ઓર જાદુ ઓર નઝર અસર ન કરે.

આ-ય-તુલ કુરસી યે હે.

અલ્લાહો લા-ઈલાહા ઈલ્લા-હુ અલ હૈયુલ કૈયુમ, લા-તા-ખુઝોહો સી-ન-તું વલા નૌમ, લહુ મા-ફીસ સમા-વાતે વમા ફીલ અરદે, મન-ઝલ લઝી યશ-ફઓ ઇન-દહુ ઇલ્લા બે-ઇજ-નેહ, યાઅ-લમો મા-બયના અયદી-હીમ વમા ખલ-ફોહુમ, વલા યોહઇ-તુના બે-શય ઇમ મીન ઈલ્-મીહી ઈલ્લા બે-માશાઆ, વસેઆ કુરસીઓ હુસ સમા-વાતે વલ અરદા વલા યઉ-દોહુ હીફ્-ઝોહોમા વહો-વલ અલી-ઉલ અઝીમ.

બાબ ચોથવાં.

અસમાયે કહાફકે ફવાયેદ.

બચ્ચોંકી હિફાઝતકે વાસતે અસહાબે કાહફકે નામસે અમાન મીલતા હે. ઓર જલનેસે ઓર ગારત-ગરીસે બચનેકે લીયે, બ-તોર તાવીજ અપને પાસ રખ્ખે, તો હર આફતસે પનાહમેં રહેગા. શેર, ઓર હાથી, ઓર દરીંદે ઓર સબ બલીયાત, વ-ગયરાસે બચેગા. ઓર જો કોઇ ઇન નામોંકો વીર્દ હમેશા રખ્ખેગા. તો પેટકે દર્દસે બચેગા. અગર કોઇ ચાહે, કે દરીયામેં ડુબનેસે અમનમેં રહે, તો ઇન નામોંકો સાત મરતબે પઢકર અપને ઉપર દમ કરે, અગર ઇન નામોંકો લીખકર જહાં આગ લગી હો, તો સુફેદ જામે-પર લીખકર ઉસ જામેમેં કંકર બાંધે, ઓર ઉસ જામેકો આગમેં ડાલે, તો આગ ઠંડી હો-જાવે.

અસહાબે કાહફકે નામ યે હેં.

ઇલાહી બે-હુર-મતે યમલી-ખા, મક-સલ-મીના કશફુ-તત, તબ્યુ નુસ, અજર ફતયુ-નુસ, કસા ફતયુ-નુસ, યુવાનુસ, બુસ, વ કલ-બોહુમ ક્તિમીર, વ અ-લલ્લાહે કસ-દુસ-સબીલ, વ મીનહા જાયેરૂન, વલવ-શા અલ્લાહો લ-હદા-કુમ અજ-મઇન.

બાબ સોલહવાં.

નાદે-અલીકે ફવાયેદ.

અગર કોઇ બીમાર હો, ઔર ઉસકે ઇલાજસે આજીઝ આવેં, તો સાત મરતબે બરસાતકે પાની પર પઢકે દમ કરે, ઔર ઉસ બીમારકો વોહ પાની પીલાવે, તો શીફા પાવે. ઔર વાસતે દફા હોને જીનકે પંધરા મરતબે પઢકર પાની પર દમ કરે, ઔર જીસકો જીનકા ખલલ કો, ઉસકે મોંહ--પર પાનીકે છીંટે મારે, તો જીન દફા હોગા. જો કોઇ કીસી ગમમેં ગીરફતાર હો, તો હર રોજ હજાર મરતબે પઢે, તો ઉસકા ગમ દુર હોગા, ઔર ખુશી હાસીલ હોગી. ઔર જો કોઇ સુબોહકે વકત ૯૧, મરતબે હરરોજ પઢે, તો મુફલેસી દુર હોગી, ઔર દૌલત-મંદ હોગા. ઔર જો કોઇ કયેદ હો-જાવે, તો એક હફતે તક હરરોજ ૧૯૦ મરતબે **નાદે-અલી** પઢે, તો કયેદસે રીહા હોવે.

હઝરત ઇમામ **જાઅફરે સાદીક** રદી, સે રિવાયત હે, કે જીસ કીસીકો કોઇ મુશકીલ દરપેશ હો, તો ચાલીસ રોજ તક હરરોજ ૬૬, મરતબે પઢે. તો સબ મુશકીલે ઉસકી આસાન હોંગી.

અગર કીસીસે કોઇ શખ્સ નારાઝ હો, ઓર ઉસપર ગુસ્સે હોવે, તો ૭૧ મરતબે ઇન કલેમાતકો પઢકર ઉસકે સામને જાવે, ઓર ફીર તીન મરતબે પઢે, ઓર આહીસ્તાસે અપને ઉપર દમ કરે, તો ખુદાકે હુકમસે ઉસકા ગુસ્સા ઓર ગઝબ, લુત્ફ ઓર મેહરબાનીસે બદલ જાવેગા.

નઝરે બદ, ઓર ઝબાન-બંદીકે લીયે તીન રોજ તક હરરોજ બીસ મરતબે પઢે, તો દુશ્મનોંકી આંખોંસે ઓર બદ-ગોયોંકી ઝબાનસે અમનમેં રહેગા.

નાદે-અલી યે હે.

નાદે અલી-યન મઝ-હરલ અજા-યેબ, તજેદ-હો અવ-નન લકા ફીન નવા-યેબ. કુલ્લો હમ્મીન વ ગમ્મીન સ-યન-જલી બે-નુબુ-વતેકા યા મોહમ્મદ, વ બે-વિલા-યતેકા યા અલી, યા અલી, યા અલી, અદરેક-ની.

બાબ સત્તરવાં.

ઇસમે આઝમકે ફવાયેદ.

હઝરત ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન રદી, ફરમાતે હેં, કે મુઝે અલ્લાહ તઆલાને ખાબમેં તાઅલીમ ફરમાયા હે, કે "લા ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ," ઇસમે આઝમ

હે, ઔર બાઝોંને "અલ્લા-હુલ લજી લા-ઈલાહા ઇલ્લા હોવા, રબ્બુલ અરશીલ અઝીમ." કો ઇસમે આઝમ કહા હે, ઔર બાઝે કામેલીનકે નઝદીક બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહિમ, ઈસમે આઝમ હે.

બાઝોંકે નજદીક. યા અલ્લાહ, યા રહમાન, યા રહીમ, ઈસમે આઝમ હે. અગર કોઇ જુમઆકે દીન બાદ નમાઝે અસરે કિબલા-રૂ, ઔર સર બરહના (ખુલ્લા) હોકર, જંગલમેં ગુરૂબે આફતાબ તક બીલા શુમાર (ગીનતી) પુરી તવજ્જો ઔર હુઝુરે કલ્બકે સાથ ઇન અસમાઓંકો પઢતા રહે. ખાહ કયસીભી મુસીબતમેં ગીરફતાર હો, યા કઠીન આરઝુ રખતા હો, અવ્વલ તો ઉસી દીન, વર ન દુસરી યા તીસરી જુમઆકી નૌબત ન-આયેગી, કે મુસી-બતસે ખલાસી મીલ-જાયેગી. દુઆ મકબુલ ઔર આરઝુ હુસુલ હોગી.

બાઝોંને સીર્ફ " લા-ઈલાહા ઈલ્લા અનતા સુબહાનકા ઇન્ની કુનતો મિનઝ ઝાલેમીન." કો ઇસમે આઝમ કહા હે. અકસર મશાયેખે ઉઝ્ઝામકા ઇસકી સુરઅત તાસીર પર ઇ-તે-ફાક હે. કયું કે ઇસકી સેહ-હત ઔર કુબુલીયત પર કલામે રબ્બાની શાહીદ ઔર નાતીક હે, જયસા કે ઇરશાદ હોતા હે, ફસ-તજબ-ના લહુ વ

નજ્જોના-હો, યાને અલ્લાહ તઆલા, ફરમાતા હૈ, કે યુનુસ અલે, ને મછલીકે પેટમેં જબ ઈન અલ-ફાઝોંસે દુઆ માંગી, તો હમને ફૌરન ઉસકી દુઆ કુબુલ કર લી, ઔર ઉસકો ગમસે નજાત દી. ઇસી તરેહ હમ મોઅમીનોંકો નજાત દીયા કરતે હેં, હઝરત સરવરે આલમ સલ. ફરમાતે હેં, કે મુઝે અપની ઉમ્મત પર તાઅજ્જુબ આતા હે, કે વોહ મુશ્કીલકે વક્ત ઈસ દુઆકો કયું નહીં પઢતે. ઇસકે પઢનેકે મુખ-તલીફ તરીકે હેં. મીન-જુમલા ઉનકે એક યે હે, કે હુસુલે મતલબકે લીયે હરરોજ બારા હજાર મરતબે પઢે. ઔર ઇસ-તરેહ ચાલીસ રોજ તક પઢે, અગર ઇતના ન-હોસકે, તો હરરોજ બારા સો મરતબે પઢે. લેકીન અવ્વલ ઔર આખીર દુરૂદ શરીફ તીન યા પાંચ મરતબે પઢે.

દુસરા તરીકા યે હે-કે એક લાખ પચ્ચીસ હજાર મરતબે પઢે. ખાહ એક રાતમેં, ખાહ એક ચીલ્લેમેં પુરા કરે, અયસી તાસીર દેખેગા, કે હયરાન રેહ જાયેગા. ચુનાંચે એક શખ્સ કીસી જુર્મમેં ફંસ ગયા, ઔર કોઈ સુરત રીહાઈકી ન-રહી, કયેદકી સઝાકા યકીન થા, સીર્ફ કોર્ટકા આખીરી હુકમ સુનાના બાકી થા. કે ઉસ શખ્સને એક રોજ પેહલે ઉસને આયતે કરીમા મજકુરાકા વીર્દ

શુરૂ કરકે, એક દીન ઓર રાતમેં સવા લાખકી તેઅદાદ (ગીનતી) પુરી કરદી, અગલે રોજ અદાલતમેં હાઝીર હુવા, તો બિલકુલ બરી (બે-ગુનાહ) હોકર ઘર આયા.

તીસરા તરીકા યે હે–કે રાતકે વક્ત ૩૬૦ મરતબે હરરોજ પઢા કરે, ઓર પ્યાલા પાનીકા ભરકર પાસ રખ લેવે, હર સેંકડે પર તસબીહકો ઇસ પાનીમેં તર કરકે મોંહ પર, ઓર સીને પર ઓર જીસમ પર મલ લીયા કરે, ચાલીસ દીન ન-ગુજરેંગે, કે કામ બન જાયેગા. મગર વાઝેહ રહે, કે યે ઇસમ જલાલી હે, ઇસકે અમલકે વક્ત બહોતસી શરાયેતકા લીહાઝ રખના પડતા હે, ઇંતેહા દરજેકી પાકીઝગીકા ખ્યાલ રખના, હલાલ ખાના, સચ બોલના, જુટસે પરહેઝ કરના, તરકે હયવાનાત, યાને ગોશ્ત, મછલી, ઘી, દહી, દુધ, ઓર મકરૂહાત યાને લહસન, પ્યાઝ, વ-ગયરાસે પરહેઝ કરના ઝુરૂરી હે, અગર પરહેઝ ન-કરે, તો બજાયે નફેકે નુકસાનકા બડા અંદેશા હે, ઇસ લીયે તાલીબકો ચાહીયે, કે અમલ શુરૂ કરનેસે પેહલે કીસી કામીલ બુઝુર્ગસે, યા ખાસ ઇસકે આમીલસે ઇજાઝત લેકર અમલ શુરૂ કરે, તો ફાયેદા હોગા.

બાબ અઠારવાં.

દસ્તે ગયેબ યાને ગયેબસે રોઝી મીલના.

અવ્વલ ૯૧ મરતબે યે દુરૂદ શરીફ પઢે. અલ્લાહુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ્મદીંવ, વ અલા આલે મોહમ્મદીન, બે-અ-દ-દીલ મુઝ-ઝમ્મીલે, વલ ખસાયેસે, વ-બારેક વ-સલ્લીમ, યે દુરૂદ શરીફકે બાદ. એકસો મરતબે યે દુઆ પઢે, વોહ દુઆ યે હે.

યા હન્નાનો, અન-તલ લઝી વસે-અત, કુલ્લા શય-ઈરહ-મતંવ, વ ઇલ-મન યા હન્નાન.

ઇસકે બાદ ૪૧ મરતબે સુ-રયે મુઝ-ઝમ્મીલ શરીફ પઢે, ઓર ઈસકે બાદ યે દુઆ પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની અસ-અલોકા, અન તસ-ખેરલી, ખુદ-દામા, હાજે-હીસ સુ-રતીશ શરી-ફતે, બે-હક્કે લા-ઇલાહા ઇલ લલ્લાહો, મોહમ-મદુર રસુ-લુલ્લાહ.

ઈસકે બાદ ૨૧ મરતબે દુરૂદ શરીફ, જો પેહલે લીખખા હે, વોહ પઢે. ઓર દુઆ કરે, ઓર જીસ નિયત ઓર મુરાદકે લીયે યે અમલ પઢા જાયેગા, તો અલ્લાહ તઆલા, વોહી મુરાદ પુરી કર દેગા.

હસ્તે ગયેબકે લીયે, તો ઇસ અમલકી મુદાવેમત કરની પડતી હે, યાને હરરોજ ઇસકા અમલ જારી રખના પડતા હે, ચાલીસ દીનકે અંદર ઈસ અમલકી બરકતસે, ઝાહીરમેં કોઇ મર્દ કામીલ મીલ–જાતા હે, યા ખ્વાબમેં અલ્લાહ તઆલા, ઇસકી બરકતસે ઈસરાર ઝાહીર કર દેતા હે. ઇસ અમલકી બરકતસે રોજાના આઠ આનેસે દો–રૂપીયે તક મીલ સકતે હેં, ઇસ અમલકે કરને–વાલેકો નીચે લીખ્ખે હુવે શરાયેત, ઓર આદાબ મુજીબ અમલ કરના ચાહીયે.

અમલકે શરાયેત ઓર આદાબ.

ઉરૂજ માહમેં યાને ચાંદરાત બાદ પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઇશાકી નમાઝકે બાદ મસજીદમેં, યા કીસી ઓર મુકામે પાક ઓર સાફમેં પઢે, નમાઝ ઓર તહારતે ઝાહીરી ઓર બાતીનીકા પુરા ખ્યાલ રખ્ખે, લહસન ઓર પ્યાઝ, ઓર હુક્કા, ઓર ગોશ્ત, તો બિલકુલ તરક કરે. ઓર બકરીકા ગોશ્ત અસનાયે અમલમેં યાને અમલ પઢતા હો, ઉન દીનોંમેં ન–ખાયે, રોટીભી એક ચીલ્લે તક અગર મુમકીન હો, તો અપને હાથસે પકાયે, અગર અયસા ન હો–સકે, તો દુસરેકે હાથસે પકવાવે. પકાને–વાલાભી સફાઇ

ઓર પાકીઝગીકા પુરા પુરા પુરા પાબંદ રહે, અગર દસ્તે ગયેબકે લીયે ઇસ અમલકો પઢે, તો એક ચીલ્લેકે બાદ ફુતુહાત શુરૂ હો-જાતી હે. બાઝ વક્ત ચીલ્લેકે અંદર હી. લેકીન ઇસ સુરતમેં જો કુછ ફુતુહાત હો, વોહ હત-તલ ઇમકાન કુબુલ ન-કરે, અગર કોઇ કુછ દેવે, તોભી ઝટ લેનેકો હાથ ન ફયલાયે, કયુંકે નહીં તો યહીં હદ હો-જાયેગી. ઓર યે હદ બહોત ફુરેબી ઓર અદના હદ હે. અગર એહરામ બાંધકર ઇસ અમલકો કરે, તો ઓરભી બેહતર હે, મગર એહરામકા કપડા સીલા હુવા નહો. ફીર અગર એક ચીલ્લેકે અંદર કામ ન બને, તો હિમ્મત ન-હારે. ઇસ અમલકો કીયે જાયેં. દસ્તે ગયેબકે લીયે, તો ઇસકી મુદાવે-મતહી લાઝીમી હે. ઓર દુસરે કામોંકે લીયેભી ચીલ્લેસે ઝાયેદ ઇંતેઝાર લાઝીમ હે. કયુંકે બાઝ વક્ત તબી-અત પરેશાન રેહનેસે, ઓર કલ્બ (દીલ) કી સફાઇ નહીં હોનેસે તાસીર કમ હોતી હે, પસ યા તો પેહલે ઇસકા ઇલાજ કરલીયા જાયે, કે જીસકે સબબ દીલકી સફાઇ હોનેસે જલ્દ અસર હોવે.

બાઝ વક્ત ઇલમે ઇલાહીમેં કોઇ ભેદ છુપા રેહતા હે, ઇસલીયે મુમકીન હે, કે હમારી ખાહીશ, દીન ઓર દુનિયામેં બાએસ નુકસાનકા હો, જયસા કે હમ અપને નંહનેસે બચ્ચેકે હાથમેં ચાકુ, યા છુરી દેના ગવારા નહીં

કરતે. ખાહ વોહ કિતનાભી માંગે, અગરચે બચ્ચા અપ-નેકો પ્યારા હે. પસ અલ્લાહ તઆલા, જો અપને બંદોં-પર સબસે બઢકર રહીમ ઓર શફીક હે. બલકે માં-બાપકી મોહબ્બત ઉસીકે રહમ, ઓર શફકતકા એક અદના પર-તવ હે. વોહ કયુંકર અયસી હમારી દરખાસ્તકો મંઝુર કરના ગવારા કરેગા. અયસી સુરતમેં અલ્લાહ તઆલા-કા, શુક્ર ઓર એહસાન માનના, ઓર ઉસકી કઝા-પર રાઝી હોના લાઝીમ હે. નકે અમલસે બદ એતેકાદ, યા અલ્લાહ તઆલા, સે ખફા વ નારાઝ હોના.

બાબ ઓગનીસવાં.

ઝીયા-રતે હઝરત રસુલે કરીમ સલ, સે મુશર્રફ હોના.

અગર કોઇ શખ્સ ચાહે, કે હઝરત રસુલે કરીમ સલ.કી ઝીયારતસે મુશર્રફ હોવે, તો ચાહીયે, કે ઇશાકી નમાઝકે બાદ, ગુસલ કરે. ઓર પાકીઝા લિબાસ પેહને ઓર બદન પર ખુશબુ મલે, ઓર ખિલવતમેં જાકર દો-રકઆત નમાઝે નફીલ અદા કરે, દોનોં રકઆતોંમેં સુ-રયે

ફાતેહા, કે બાદ સુ-રયે ઈખલાસ, પંધરા મરતબે પઢે, ઓર સલામકે બાદ યે દુરૂદ શરીફ એક હજાર મરતબે પઢે. વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહું-મદીન, નીન નબી-ઈલ ઉમ્મીયે, વ અલા આલીહી.

દુરૂદ શરીફકે બાદ સુ-રયે ઈજા-જાઆં, દસ મરતબે પઢકર સર શિમાલકી તરફ, ઓર મોંહ કિબલેકી તરફ કરકે સો-જાયે. ચાંદ જુમેરાત તક ઈસી તરીકેસે પઢે, તો બ-ફઝલે ઈલાહી, ઝીયારતે આં-સરવરે કાયેનાત હાસીલ હોગી,

બાબ વીસવાં.

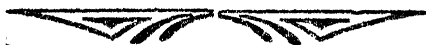
ગાયેબકા દીદાર દેખના.

અગર કોઈ ચાહે, કે ખાબમેં કીસી ગાયેબ શખ્સકો દેખકર ઉસકા હાલ માઅલુમ કરે, કે વોહ ઝીંદા હે, યા મુરદા, ઓર ઈસકે અલાવા ઓર કુછ ઉસસે અપને દીલકા ભેદ માઅલુમ કરના ચાહો, તો ઈસ તરીક પર અમલ કરે, યાને સોતે વકત રાતકો વુઝુ કરે, ઓર પાક સાફ કપડે સુફેદ પેહને. ઓર પાક બીછોને પર સીધી કરવટસે કિબ-

તેકી તરફ મોંહ કરકે લેટ જાવે. ઓર સુ-રયે વશ-શમસે વ-દોહાહા, સાત બાર, ઓર સુ-રયે વલ-લયલે ઈજા-યગશા, સાત બાર, ઓર વત-તીને વઝ ઝય-તુન, ઓર કુલહો વલ્લાહો અહદ, સબકો સાત સાત બાર પઢકર દુઆ પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા બે-હકકે મા તલવ-તોહુ, મીન કલામે-કલ કદી-મીલ લજી અન-ઝલ-તોહુ, અલા નબીએકા, વ રસુલે-કલ કરીમ, અરેની શી મનામી, હાજા મા હોવા કજા વ કજા બે કુદ-રતેકા, યા અલીયો, યા અઝીમો, વજ-અલ લી મીન અમ્રરી, ફે-ર-જન વ મખ્રજન, યા અલીમો, યા હકીમો, વ બૈયન લી, શી નવમી મા યદુલ્લોની, અલા હજા-બતે હાઅ-વતી, ઈન્નકા અલા કુલ્લે શય-ઇન કદીર, બે ફદલે-કા યા કરીમો.

યેહ દુઆમેં જહાં કજા વ કજા, લીખખા હે, વહાં અપના મતલબ કહે, અગર પેહલી રાતમેં તુમ્હારા મકસુદ હાસીલ હો-જાવે, તો બહોત બેહતર હે, અગર એક શબમેં મકસુદ હાસીલ ન-હોવે, તો સાત રાતોંકે અંદર ઝુરૂર હાસીલ હોગા. અગર ઈસ મુદતમેંભી કામ ન હોવે, તો સમઝો કે કુછ કસર રેહ ગઈ હે, તો ફીરસે અમલ કરે.

બાબ એકકીસવાં.

હઝરત પીર દસ્તગીર સૈયદ અબ્દુલ કાદીર જીલાની રહ, કે ૧૧ નામકે ફવાયેદ.

બુઝુરગાંને દીનને ફરમાયા હે, કે જીસ વક્ત કોઇ હાજત દરપેશ આવે, તો હઝરત પીર દસ્તગીર ગૌસે આઝમ **સૈયદ અબદુલ કાદીર જીલાની** રહ, કે ગ્યારા નામ ૧૧૦૦ ગ્યારા સો મરતબે પઢે, અવ્વલ તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. બાદ ૧૧૦ મરતબે ગ્યારા નામ પઢે. બાદ આઠ મરતબે સુરયે ફાતેહા, ઓર ગ્યારા મરતબે સુરયે ઇખ-લાસ, યાને કુલહો વલ્લાહ, ઓર ફીર તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે, ઉસકા સવાબ હઝરતકી અરવાહે પાકકો બખશે. ઓર અલ્લાહ તઆલા, સે અપની હાજતકે લીયે દુઆ કરે. તો ઇનશા અલ્લાહ, હાજત ઉસકી બર આયેગી. યે અમલ ઇશાકી નમાઝ બાદ ૧૧ રોજ તક કરે. હરામ કામોંસે બચે, વોહ ગ્યારા નામ યે હેં.

૧ સૈયદ મોહયોદ્દીન, ૨. શયેખ મોહયોદ્દીન. ૩. વલી મોહયોદ્દીન. ૪. બાદશાહ મોહયોદ્દીન. ૫. મખદુમ મોહયો-દ્દીન. ૬ મવલાના મોહયોદ્દીન. ૭. ખાજા મોહયોદ્દીન. ૮.

સુલતાન મોહયોદ્દીન, ૯. દુરવેશ મોહયોદ્દીન. ૧૦ ફકીર મોહયોદ્દીન. ૧૧ ગરીબ મોહયોદ્દીન.

હર કીસમકી બીમારીકે લીયે હજરત પીરકે નામ બહોત મુફીદ હેં. તરકીબ ઝકાતકી યે હે, કે હર મહીનેકે ૧૧ રોજ તક નીચે લીખખે હુયે નામકો બા-વુઝુ એકસો ગ્યારા મરતબે પઢે, ઓર આસેબકી બીમારીમેં કોઈ મુબતીલા હો, તો એકસો ગ્યારા મરતબે પઢકર, ઉસ બીમાર પર દમ કરે. યા ઉદ, યા લોબાન કે ગ્યારા કંકરે લેકર ઉસપર મયે દુરૂદ શરીફકે ગ્યારા મરતબે પઢકર દમ કરે. ઓર ઉસસે મરીઝકો બુખુર દેવે. યા પાની પર દમ કરકે પીલાવે. કે ગ્યારા રોજમેં શીફા પાવેગા. ઇસસે તમામી શયાતીન હવા હો-જાતે હેં. વોહ અસમાયે મુબારક યે હેં.

૧ સૈયદ મોહયોદ્દીન અજરૂલ્લા. ૨ શયેખ મોહયોદ્દીન ફદ-લુલ્લા. ૩ અવલીયા મોહયોદ્દીન અમાનુલ્લા. ૪ બાબા મોહયોદ્દીન નુરૂલ્લા. ૫ ગઓસ મોહયોદ્દીન કુતબુલ્લા. ૬ સુલતાન મોહયોદ્દીન સયપુલ્લા. ૭ બાદશાહ મોહયોદ્દીન ફદ-દ સલ્લા. ૮ ખાજા મોહયોદ્દીન ફુરબા-નુલ્લા. ૯ મખદુમ મોહયોદ્દીન બુરહા-નુલ્લા. ૧૦ દુરવેશ મોહયોદ્દીન અયાબુલ્લા ૧૧ ફકીર મોહયોદ્દીન શાહે-દુલ્લા.

બાબ બાવીસવાં.

કરઝદારીસે છુટના, ઓર રોજગારમેં ફાયેદા મીલના.

અગર કીસીકો ઇફલાસ ઓર તંગ-દસ્તીને સતા રખ્ખા હો, તો ઉસકો લાઝીમ હે, કે નવચંદી જુમેરાતકી શબકો ગુસલ કરકે પાકીઝા લિબાસ પેહને. ઓર આધી રાતકો તહજ-જુદકે વકત ઇસમે મુબારક, **યા હૈયો યા કૈયુમ, બે-હકકે લા ઇલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહા-નકા, ઇન્ની કુનતો મિનઝ ઝાલેમીન.** ગ્યારા સો મરતબે રોજાના પઢે. અવ્વલ ઓર આખીર ગ્યારા ગ્યારા બાર દુરૂદ શરીફ પઢે. બાદ ખતમકે સીજદેમેં જાકર દુઆ માંગે. **ઇનશા અલ્લાહ,** બહોત જલ્દ ફીકરે મઆશસે ફારીગુલ-બાલ, ઓર ગમ ઓર રોજીસે સુરફરૂ હાલ હોગા, અગર બે-કાર હોગા, તો નોકર હો-જાયેગા. ઓર કરઝદાર હોગા, તો કરઝ અદા હો-જાવેગા.

હુસુલે રીજકકે વાસતે ઇસમ, યા વહહાબ, નીહાયત મુફીદ હે. મનકુલ હે, કે યે રોઝ ઇસમે આઝમ હે, કે ઇસકે પઢનેસે સાહેબે દોલત ઓર જાહો જલાલ મોય-

સ્સર હોગા. ઈસકે પઢનેકી યે તરકીબ હે, કે બાદ અજ
નમાઝે પંજગાનાકે એક સો મરતબે યે ઇસમ પઢા કરે.
ખુદા ચાહે, તો ચંદ રોજ મેં મતલબ હાસીલ હોગા.

જો કોઇ આદમી ચાહે, કે બરકત ઓર રહેમત ઉસપર
નાઝીલ હો, ઓર રોજી ફરાખ હો, ઓર કીસીકા મોહતાજ
નહોવે, તો ઇસ. આયતકો બહોત પઢે. વોહ આયત યે હે.

રબ્બના અન-ઝલ અલય-ના, માએ દતન મીનસ
સમાએ, તકુના લના ઇદન, લે-અવ્વલેના, વ આખે-રેના,
વ આ-ય-તન મીનકા વર-ઝોકના, વ અનતા ખયરૂર રાઝે-કીન

ફવાયેદે મુજરરીબા, મેં લીખ્ખા હે, કે વાસ્તે ઝીયાદા
હોને રીઝકકે હર જુમઆકે રોજ જુમઆકી અજાન શુરૂ
હોનેકે વક્ત દુઆ પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા યા ગનીયો, યા કરીમો, યા જલ ફદ-
લીલ અઝીમ, યા વાસે-અલ અતાયે, વલ ક-ર-મ, અલ્લા
-હુમ મગ-નેની, બે-હલાલેકા, વક-ફેની બે-ફદલેકા,
અમ્મન સીવાકા.

ઈસ દુઆકે પઢનેમેં યે કોશીશ ચાહીયે, કે ૭૦ મર-
તબે પુરી હો-જાયે. ઓર વક્ત ઉસકે પઢનેકા યે હે, કે
દોનોં અજાનોંકે દર મીયાનમેં પઢે.

ઈસ દુઆમેં બહોત બડી બરકત હે ઈસકી બ-દોલત
રીઝક ઝીયાદા હોતા હે. પસ લાઝીમ હે, કે હર જુમઆકો
ઈસકી તીલાવત કરે, કે જીસસે તુમકો બરકત હાસીલ હોગી,

ઓર ખુદાકે મહબુબ હોગે, ઇસકી તાસીર બડી હે, ખુદા-વંદ કરીમ, અપની ઇનાયત ઓર ફઝલો કરમસે રીઝક બડહા દેગા. કયું કે વોહ હર ચીઝ પર કાદીર હે.

હાજાતે દીની વ દુન્યવી બર આના.

હઝરત પીરાન પીર દસ્તગીર, સૈયદ અબદુલ કાદીર જિલાની રહ, ને હાજાતે દીની, વ દુન્યવી બર આનેકે લીયે, અપને ફરઝંદ હઝરત સૈયદ અબદુર રહમાન રહ, કો વીર્દ તકલીન ફરમાયા, વોહ વીર્દ યે હે.

અલ્લાહો કાફી, કસદ-તુલ કાફી, વજદ-તુલ કાફી, કફા નીલ કાફી, લે-કુલ્લે કાફી, નેઅ-મલ કાફી, વલીલ્લા-હીલ હમ્દ.

ઉપર લીખ્ખા હુવા વીર્દ હર હાજતકે લીયે ૫૦ મર-તબે પઢે, અવ્વલ દો રકઆત નમાઝ પઢે, ફીર યે વીર્દ શુરૂ કરે. અવ્વલ ઓર આખીર તીન તીન બાર દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર એક જલસેમેં મગરેબ ઓર શીમાલકે દરમ્યાન મોંહ કરકે ઈરાકકી તરફ મુતવજ્જા હો, ઓર હઝરત ગૌસે પાકકો મુતવજ્જા જાનકર ઉનકી રૂહે પાકસે મદદ ચાહે, ઓર ખતમ કરે.

શાહીદે ઝયબી, મેં લીખ્ખા હે, કે કીસીકો કોઇ દુશ-વાર કામ આ-પડા હો. યા બેકાર હો, યા કીસી રંજ ઔર ગમમેં મુબતીલા હો, તો નીચે લીખ્ખા હુવા અમલ કરે, કે જીસકી બરકતસે ઉસકા મતલબ હાસીલ હોગા. ઇસ અમલ પઢનેકે બહોત તરીકે હેં, મગર આસાન તરીકા યે હે, કે અવ્વલ ગુસલ કરકે પાક કપડે પેહને, ઔર ખુશબુ લગાવે. ઔર નમાઝે ઇશાકે બાદ પાનસો બાર ઇન અસમાઓંકો પઢે. વોહ અસમા યે હેં.

યા અલ્લાહ, યા રહમાનો, યા રહીમો, યા હૈયો. યા કૈયુમ.

અવ્વલ ઔર આખીર દુરૂદ શરીફ તીન, યા પાંચ મરતબે પઢે, ઇસકા વીર્દ એક ચીલ્લે તક રખ્ખે, તો ઇનશા અલ્લાહ, મુરાદ હાસીલ હોગી.

યા બદીઉલ અજાયેબે બિલ ખયરે, યા બદીઓ.

યેભી કઝાયે હાજતકે લીયે ઇસમે આઝમ હે. ઇસ અમલકો બારા દીન તક હરરોજ બારા સો મરતબે પઢના ચાહીયે. અગર બાદ અજ નમાઝે ઇશા, હરરોજ સાત હજાર મરતબે ઇસકો પઢા જાયે, તો ચાલીસ દીનમેં ઇસકી ઝકાત અદા હો-જાતી હે. લેકીન શર્ત યે હે, કે નવચંદી જુમે-

રાતસે શુરૂ કીયા જાયે. બાદ ઝકાત અદા હોનેકે, તીન હજાર મરતબે, યા કમ અઝ કમ બારા સો પચ્ચીસ મરતબે રોજાના પઢનેકા મામુલ રખ્ખે, તો અયસી અસર હોગી, કે જીસકા બ્યાન કરના મુસ્કીન નહીં હે.

બાબ ચોબીસવાં.

હુબ, યા મોહીની, યા તસખીર.

લોગોંને યે સમઝ રખ્ખા હે, કે કીસી અમલકે જરીયે જબ ચાહે, કીસીકી બહુ બેટીકો અપને હવા, વ હવસકે જાલમેં ફંસાકર ઉસકી અસમતકો બરબાદ કરદે, ઓર અપને ઇમાનકો. યા યે કે સુરમે પર કોઇ અમલ અયસા પઢકર ફુંકા જાયે, કે ઉસકો આંખોંમેં લગાકર. શાહેદાંને બાઝારીમેંસે જીસકી તરફ નઝર ઉઠાકર દેખ-લેં, વોહ સબ કુછ છોડ છાડકર દીવાના-વાર સાથ હો-જાવે ફીર ખાહ સારા ઝમાના ફીર જાયે, મગર વોહ હુસ્નકી દેવી, ઉન સુરમંગી આંખોંસે ન-ફીરે, યા યે કે મીઠાઇ, યા પાન પર કુછ પઢકર જીસકો ચાહા ખીલા દીયા, યા ઉસકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરકે દીનો દુન્યાસે ખો-દીયા.

યા બહોતહી પરહેઝ-ગારીસે કામ લીયા, તો નિકાહ કર લીયા. યા યે કે કોઇ અયસા અમલ પઢા જાયે, કે રૂયે ઝમીનકે અમીરો ગરીબ, આમીલ સાહેબકે મુતી, ઓર ફરમાં-બરદાર બન-જાયેં. તાકે હલદી લગે ન ફીટકી, રંગ સાફ આ-જાયે, યાને ઘર બયઠે તરેહ તરેહકે તર નિવાલે ખાનેકો મીલ-જાયા કરે. મેહનત ઓર મશાક્કતસે નજાત મીલ જાયે, યેહી વજે હે, કે દુન્યામેં જો શખ્સ સબસે ઝીયાદા ઝાની, યા દગા, ઓર ફરેબસે લોગોંકા માલ ખાને-વાલા હો. ઉસકો કહા કરતે હેં, કે હુબકા આમીલ, યા મુસખ્ખેરાતકા માહીર હે! નઉઝો બિલ્લાહે મીન હાજે-ક્ષીલ અફવાત.

ખાહીશકા નામ ઇશ્ક નુમાઇશકા નામ હુસ્ન,
આઢલે હવસને દોનોંકી મીટ્ટી ખરાબ કી.

યાને શહવત-રાનીકા નામ ઇશ્ક, ઓર હુબ્બ રખ-છોડા હે, બનાવ સીંગારકા નામ હુસ્ન, ઓર દગા ઓર ફરેબકા નામ તસખીર! અલ્લાહો અકબર! કીસ કદર મજાક દુની-યાકા બીગડા હે, કે જીસ તરેહ કબર પરસ્ત પકકી ઓર ચુને ગચ કબરકો દેખતેહી સીજદેમેં ગીર પડતે હેં. ઇસકી મુતલક ઉનકો પરવાહ નહીં હોતી, કે કબરકે અંદરકા મુરદા કાફીર હે, યા મોઅમીન! ઇસી તરેહ હુબકે તાલીબ, ઓર ઇશ્કકે મુદઈ, ગોરી ચટ્ટી સુરત, ઓર

ભડક-દાર લિબાસ પર રીઝ પડતે હેં. ઉનકી બલાસે ખાહ વોહ કીસીકી બહુ હો, યા બેટી, ફાહીશા હો, યા અફીફા. તંદુરસ્ત હો, યા બીમાર, ઉનકો અપની શહુવત-રાનીસે કામ હોતા હે, યેહી હાલ મુસખ્ખરાતકે મુદ્દઇયોંકા હે, કે માલ બટોરને ઓર ખાનેસે ગરઝ હોતી હે, હલાલકા ખ્યાલ હોતા હે, ન હરામકા, જવાઝસે બહુસ હોતી હે. ન અદમ જવાઝસે. મેં નહીં જાનતા, અયસા કોન અકલ-મંદ હોગા કે જો અયસી હુબકા ખાહાં, ઓર તસખીરકા રવાદાર હોગા.

હુબકા અસલ મફ્હુમ, જો અકલ ઓર દાનીશકે નઝ-દીક મોઅતેબર ઓર મુસલ્લીમ યે હે, કે ઇનસાનકી દીનમેં તોકીર હો, ઓર દુનીયામેં ઇઝ્ઝત, યાને ખાલીકકે નઝદીક ભી મહબુબ હો, ઓર મખલુકકી નઝરોંમેં ભી અઝીઝ. હુક્કામસે મુસ્તગ-ની હો, ઓર અહલે દવલસે બે-પરવાહ. બલકે ખુદ હુક્કામ ઓર અહલે દવલ, નીઝ ખાસો આમ ઉસકી મુલાકાતકે શાયેક, ઓર ખીદમતકે ખાહાં હોં. અગર કભી કીસી દીની, ઓર મુબાહે દુન્યવી ગરઝકે લીયે ઉનસે મીલનેકી ઝુરૂરત પડે. તો વોહ નીહા-યત અદબ ઓર એહુ-તેરામસે પેશ આયેં. જો કુછ ઉનકો કહા જાયે, ઉસકી તાઅમીલકો વોહ અપના ફરઝ, બલકે ફખર જાનેં, મુખ્તેસર યે, કે તમામ મખલુકાત ઉસકી મુતી. ઓર ફરમાં બરદાર હો. ઓર યે સબસે બે-પરવાહ

મગર હો સબકા ખયેર-ખાહ, ન કીસીસે ઉસકો જાતી બુગઝ ઓર ઈનાદ હો, ઓર ન દુસરોંકો ઉસસે મુખાલેફત, ઓર અદાવતકી વજે હો. અગર કોઈ મુખાલેફતકા ઇઝહાર કરે, તો ઉસીકા બોલ-બાલા રહે, ઓર મુખાલીફકો દીન દુન્યામેં નીચા દેખના પડે, યે અસલ મોહીની, યા હુબ હે, ઓર ઈસીકો તસ્ખીર ભી કેહતે હેં.

હુબ, ઓર તસખીરકે હાસીલ કરનેકે તરીકે, ઓર અમલ યું તો સેંકડોં દેખે, ઓર હજારોં સુને, જીનમેંસે બાઝ તો અયસે સખ્ત ઓર ના-કાબિલ અમલ પાયે, કે ગોયા ઇસ મસલકે મીસદાક થે, કે "ન નવ મન તેલ હોગા, ન રાધા નાચેગી," મગર હુબકે ખાહીશ-મંદભી બાઝ અયસે ધુનકે પકકે દેખનેમેં આયે, કે જીન્હોંને "ઝુટેકો ઘર તક પહોંચાના." પર કમર બાંધ રખ્ખી થી, યાને સખ્તસે સખ્ત, ઓર ના-કાબિલ શરતોંકો બરદાશ્ત કરકે પુરા કર દીખાયા, લેકીન ફીર ભી દાગે નાકામીકે સીવાયે કુછ ઉનકે હાથ ન-આયા.

મેરે દોસ્તો ! અમલે હુબકો બર મહલ કામમેં લાને-વાલે, જબકે હર તરફ ફીસકો ફુજુરકા દઓર દોરાહ હે, ઓર અસમતકા કાલ, તો અયસા અકલ-મંદ કોન હે ! જો હુબકે સર-બસ્તા રાઝકો તરત અજ બામ કરદે, પસ

યાદ રખ્ખો, કે ઇસ્તેહારોંકી લછછેદાર તહ-રીરે, ઓર મુદ્દઇયોંકી ચીકની ચોપડી સુરતેં, ઓર તકરીરેં, સરાસર મકર ઓર ફરેબસે ભરી હુઇ હેં. કભી ધોકેમેં ન-આના. ભલા જીનકો હુબકે અસલ મફહુમ કીહી ખબર નહીં, વોહ અમલે હુબકો કયા જાને! ઓર દુસરોંકો કયા બતા ઇંગે! હકીકી હુબ, ઓર સચ્ચી મોહોંની, ઓર અસલી તસબીર વોહી હે, જો ઉપર તહરીર કી-ગઈ હે.

બાઝ લોગ કહા કરતે હેં, કે હમેં કીસકો બુઝુર મકસુદ નહીં. બલકે બુલાન ઔરતસે નિકાહ કરના મંઝુર હે. ઇસલીયે હુબકે અમલકી તલાશ હે. પસ વાઝેહ હો, કે અગર બીબી મૌજુદ હે, ઓર ઔલાદ ઓર આરામ હર તરેહકા મોયસ્સર હે, તો ફીર દુસરે નિકાહકી આરઝુ કરના, યેભી નફસકી ખાહીશ, ઓર સરાસર હવા, ઓર હવસ હે, હમ સીર્ફ ખાહીશાતે નફસાનીકો પુરા કરનેકે લીયે પયદા નહીં કીયે ગયે, કુછ ઓરભી અપને જીમ્મે કામ હે, પસ ઇસસે પરહેઝ લાઝીમ હે. ઓર અગર દર હકીકત નિકાહકી ઝુરૂરત હે, યાને બીબી નહીં હે, યા મર ગઇ હો, યા હમેશા બીમાર રેહતી હો, યા બાંઝ હો, તો અયસી સુરતમેં અલ-બ-ત્તા હુબકી તલાશ ના-મુનાસીબ નહીં હે.

હુબકે ચંદ અમલ નીચે લીખ્ખે હેં, ઉનકો નેક કામકે લીયે અમલમેં લાવે.

યાહીબ્બુ-યાહુમ ક-હુબ્બીલ્લાહ, વલ-લજીના, આ-મનુ, અશદ-દો હુબ્બન લિલ્લાહ.

ઉપર લીખ્ખી હુઇ આયતકો આયતે મોહબ્બત કેહતે હેં, ઇસ આયતકો ચવદા મરતબે શબે જુમઆકો પઢે. ઔર વોહ ચીઝ, કે જો મહબુબકો પસંદ હો, ઉસ પર દમ કરે, ઔર મતલુબકો ખીલાવે, તો બ-હુકમે કીર્દગાર ફ્રેફ્તા ઔર શયદા હો-જાવે, ઔર ઇસ અમલકી તરતીબ યે હે, કે નવ-ચંદી જુમેરાતકો બ-વકતે નમાઝે ઇશા, જબકે ઇશાકી નમાઝ પઢ ચુકે, તબ એક હજાર મરતબે પઢે. ઔર દો-ઝાનુ હોકર બયઠે, ઔર જીસકે લીયે અમલ કરે, ઉસકા ખ્યાલ દીલમેં જમાવે. ઇસી તરેહ ચાલીસ રોજ અમલ પઢે, ઔર જબ ખતમ કર ચુકે, તો દુઆ કરે, ઔર હરરોજ ગ્યારા ગ્યારા મરતબે, અવ્વલ ઔર આખીર દુરૂદ શરીફ પઢે. ઔર દરમ્યાન ઉપર લીખ્ખી હુઇ આયત પઢે, ફીર જબ ઝુરૂરત હો, તો શબે જુમ-આકો ૧૪ મરતબે પઢકર, જો ચીઝ મતલુબકો પસંદ હો, ઉસ પર દમ કરકે ખીલાવે, પરહેઝ જમાલી, ઔર જલાલી જો આગે લીખ્ખે હેં. વોહ ઝુરૂર કરે,

મોહબ્બતકે લીયે યે અમલ કરે. ઔર વોહ અમલ યે હે.

સકા-નીલ હુબ્બો કાસા-તીસ વિસાલી,
ફ-ફુલતો લે-ખમ-રતી નાહવી તઆલી.

ઈસ અમલકી ઝકાત સવા લાખ મરતબે પઢે. ઓર પરહેઝ જલાલી ઓર જમાલી કરે. જબ ઝકાત અદા હો-જાવે, તો હર રોજ એક હજાર મરતબે રોજ-મર્રા વકતે મુકર્રરા પર પઢે, ઓર પઢતે વક્ત મતલુબકા તસવ્વુર બરાબર રખ્ખે, યે અમલ ચાલીસ રોજ તક પઢે, ઓર ચાલીસ રોજમેં ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ સવા લાખ મરતબે પઢે, તો આમીલ બન જાયેગા, ઓર જીસકે લીયે પઢે, વોહ ઝુરૂર આશીક ઓર ફરમાં બરદાર હો-જાયેગા, અમલ બાદ અજ નમાઝે ઈશાકે પઢે.

હુબકે લીયે શુરૂ માહમેં પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઓર તહજ-જુદકા વકત મુકર્રર કર લે. ઓર દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઈસ તરકીબસે, કે અવ્વલ રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહા, કે સુરયે અલહાકો, ચવદા બાર પઢે. ઓર દુસરી રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકે, ઈજા જાઆ ૨૫, મરતબે પઢે, ઓર બાદ સલામકે, અલ ઈખલાસો યા રસુલુલ્લાહ, ૩૩૬૦ મરતબે પઢે, પઢતે વક્ત તસવ્વુર મતલુબકા રખ્ખે, ચાલીસ રોજમેં કામ ઈન્શા અલ્લાહ, હો-જાયેગા, પરહેઝ હરામ કામોંસે બચે,

હુબ્બે ખલાયેકકે લીયે અમલ.

વ-મીલ હકકે અન-ઝલના-હો, વ-બીલ હકકે ન ઝ-લા,
વ-મા અરસલ-નાકા, ઇલ્લા મુબશ્શે-રંવ વ નઝીરા.

લાઝીમ હે, કે યે અમલ કુતુબકી તરફ મોંહ કરકે દાવાં પાઉં બાયેં પાઉં પર રખકર, ગ્યારા દાને સુફેદ મુઠકે દાનોં પર જો એક રંગકે હોં, હરએક દાનોંપર ગ્યારા મરતબે પઢે, ફીર એક હાંડીમેં રખકર મોંહ બંદ કરકે અપને મકાનમેં દફન કરે. ઓર ફીર ઉપર લીખખી હુઇ આયત ૧૨૫૦૦૦ સવા લાખ મરતબે પઢકર, સવાબ ઉસકા હઝરત સરવરે કાયેનાત સલ, કી રૂહે મુકદ્દસકો પહોંચાવે. ફીર જીસ કદર મુમકીન હો, હરરોજ યે આયત પઢતા રહે. કમ અજ કમ ગ્યારા સો મરતબે પઢ-લીયા કરે, ખલ્કકે રૂજુ હોનેમેં ઓર ગરવીદા હોનેકે બાબમેં યે અમલ અજીબુલ અસર હે મગર આમીલકો ચાહીયે, કે ખલાયેકકો નફા પહોંચાવે. ઓર માલ જમા ન-કરે. યે અમલ ચાલીસ રોજમેં પુરા કરે. ઓર ઇશાકી નમાઝ બાદ અમલ પઢે. પરહેઝ જલાલી ઓર જમાલી રખખે.

બાબ પચ્ચીસવાં.

દુશ્મનકો તબાહ કરના.

દુશ્મનકો દફા કરનેકે લીયે અમલ પઢે, વોહ યે હે.
યા બદીઉલ અજાયેબે બિલ કહરે, યા બદીઓ.

યે અમલ ગ્યારા સો મરતબે, રોજાના દો-પહેરકે વક્ત જંગલ યા કબ્રસ્તાનમેં જાકર પઢે, બલકે કીસી ટુટી હુઈ કબરમેં બયેઠ-કર પઢે. તો બેહતર હે-અગર અયસી કબર ન મીલે, તો દો કબરોંકે દરમ્યાન બયેઠ-કર પઢે. ઓર ગ્યારા પત્તે આંકડેકે ધાગેકી રસ્સીસે બાંધકર પાસ રખ-લેવે. જબ સો મરતબે પઢ ચુકે, તો છુરીસે ઉન પત્તોંકો કાટ દેવે, હર સેંકડે પર એક પત્તા કાટે. યે અમલ ચાલીસ દીન ન ગુજરને પાઇંગે, કે દુશ્મન તબાહ ઓર બરબાદ હો-જાયેગાં. લેકીન ઇસ અમલ-મેંભી અંદેશા ઝીયાદા હે, ક્યુંકે અજીબો ગરીબ ડરાવની શકલેં, ઓર આવાઝેં દેખને ઓર સુનનેમેં આતી હેં. જીસસે અજ હદ દેહશત માઅલુમ હોતી હે. લે-હાઝા ઇસ અમલકે કરનેકી હત્તલ ઇમકાન જુરઅત ન કરની ચાહીયે, શરઅન-ભી

સબ્ર કરના લાઝીમ હે. હાં, જબ દુશ્મનકા ઝરર દીનોં તક પહોંચને લગે, તો ઇસકો અમલમેં લાના બુરા નહીં.

વાસ્તેં હલાક કરને દુશ્મનકે–દરમ્યાન મગરેબ ઓર ઇશાકે ચાર રકઆત નમાઝ પઢે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ–હમ્દ, એક મરતબે, ઓર સુરયે અલમ–તરા કયફા, બારા મરતબે પઢે. જબ નમાઝસે ફારીગ હો–જાવે, તબ દુશ્મનકી બરબાદીકે લીયે ૭૦ મરતબે ઇસ આયતકો પઢે.

ઇન્કા મૈયેતુન, વ ઇન–નહુમ મૈયેતુન.

ઉપર લીખ્ખી હુઈ આયત પઢે. યે અમલ સાત રોજ તક કરે. તો દુશ્મન તબાહ, ઓર બરબાદ હો–જાવેગા. પરહેઝ તરકે હયવાનાત કરે.

દુશ્મનકો તબાહ કરનેકે લીયે જો શખ્સ ઇરાદા કરે, ઉસકો લાઝીમ હે, કે હરગીઝ ખાહીશે નફસાની, ઓર થોડીસી બાતોંમેં અમલ મજકુરા કરને પર આમાદા ન–હોવે. ઓર કીસી મુસલમાનકો નુકસાન પહોંચા હો, તો જીસ જગા અકલ ઓર શરેઅ દોનોં ઇજાઝત દેં., ઓર રવા રખ્ખેં, ઓર દુશ્મનસે બિલકુલ આજીઝ હો, તબ યે અમલ કરે, કયુંકે નહીં તો યે અમલ ઉલટે પડતે હેં. ઓર આમી-લકો નુકસાન પહોંચેગા. ઓર દુનીયા ઓર ઉકબામેં ઉસકે વબાલમેં ગીરફતાર હોગા.

અહાદીસમેં વારીદ હુવા હે, કે ઝીયાદા નફરીન કરનેસે મઝલુમ ખુદ ઝાલીમ હો-જાતા હે. ઓર મુમકીન હે, કે જીસકો આદમી અપને ગુમાનમેં ઝાલીમ કરાર દે-રહા હે, દર અસલ ઇન-દલ્લા વોહ ઝાલીમ નહો, હક પર હો. કે અપને ફેઅલમેં મજબુર હો ! અગર વોહ હકીકતન ઝાલી-મહી હો, તો અફુ ફરમાના, ઓર ગુસ્સેકા પીના, ઓર દર ગુજર કરના અછછે લોગોંકી આદત હે, ઓર સિફાતે હમી-દામેં દાખીલ હે. ચુનાંચે હક તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે.

અલ કાઝેમી-નલ ગયઝા, વલ આફીના અનીન નાસ.

બાબ છબ્બીસવાં.

હાઝીરાત.

હાઝીરાતકે લીયે જબ ઝુરૂરત હો, તો એક લડકા, કે જીસકી ઉમર નવ બરસકી હો, ઉસકો નીહલા ધુલાકર પાક કપડે પેહનાકર, બીઠલાયે, ઓર ઉસકે પાસ બુખુર જલાયેં. ઓર સીયાહી ઉસકે સીધે હાથકે અંગુઠે પર ખુબ અછછી

તરેહ લગાયેં, ઔર ફીર ઉસ લડકેકો કહેં, કે ટીકટીકી બાંધકર ઉસ સીયાહીકી તરફ દેખે. સીયાહી અંગુઠેકે નાખુન પર લગાની ચાહીયે. ઔર ઉસે ખુશ્ક (સુકી) ન-હોને દેં. ખરાબ ઔર પતલી સીયાહી ન-લગાયેં, બલકે ચમકીલી ઔર રૌશન સીયાહીસે તર કરેં. ઔર તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. ઔર ઉસકે બાદ તીન મરતબે યે યે ઇસમ પઢે.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ. હોવલ આસા-મોહુ, યા કરીમો, યા કદીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો.

ઉપર લીખ્ખા હુવા ઇસમ તીન મરતબે પઢકર, ઉસ લડકેકે મોંહપર દમ કરે, ઇસ તરેહ તીન દફે દમ કરે. ચંદ લમહેકે બાદ ઉસ લડકેકો એક દરવાઝા નઝર આયેગા. ઇસકે બાદ એક મેહતર નઝર આયેગા. લડકેકી ઝબાનસે હુકમ દેં, કે સફાઈ કરો. પસ હુકમ કરનેસે વોહ મેહતર સફાઈ કરને લગેગા. ફીર વોહ ચલા જાયેગા. તો સક્કા (ભીશ્તી) આયેગા. ઉસકો ઇસી તરેહ હુકમ કરના, કે પાની છીડકે, યે હુકમ કરનેસે વોહ ઝમીન પર પાનીકા છીડકાવ કરેગા. જબ વોહ ચલા જાયેગા, તો ઉસકે બાદ ચાર આદમી, એક તખ્તે જવાહીર નિગાર

મુસ્સા ઉઠાકર લાતે હુવે નઝર આઇંગે. ઓર ફીર ઉસ તખ્તકો સર પરસે ઉતાર કર દરમ્યાન મયદાનકે બીછાવેંગે. ઉસકે બાદ તખ્તકે ગીર્દ કુરસીયાં ઓર થાકીયાં બીછી હુઇ નઝર આઇંગી. ઓર બારી બારી હરએક ઓહદે-દાર આકર અપની અપની જગા-પર આકર બેઠ જાઇંગે, ઓર આખીરકો બાદશાહ તશરીફ લાયેગા. ઓર અપને તખ્ત પર જલવા અફ્રોઝ હોગા. ઉસ વક્ત અમલ કરને-વાલેકો લાઝીમ હે, કે લડકેકો કહે, કે ઝબાનસે "અસ્સલો અલય કુમ," કહે, લેકીન હાથ ન-હીલાયે, ઓર નઝરકો ન-હટાયે. જબ વોહ લડકા સલામ કરેગા, તો બાદશાહ સલામકા જવાબ દેગા, ફીર ઉસસે સવાલ કરનેકી ઈજાઝત તલબ કરે, યાને પુછે, કે તુમસે કોઇ સવાલ કરેં, યા નહીં? તો વોહ ઇજાઝત દેગેં, ઓર બાદ ઈજાઝતકે જો ચાહેં, વોહ સવાલ કરે. હરએક સવાલકા જવાબ આયેગા, લેકીન સીવાયે લડકેકે કોઇ સુન નહીં સકેગા, પસ આમીલ વોહ લડકેકો હુકમ કરે, કે જો જો જવાબ મીલે, વોહ સુનાતા જાવે. ઓર નિગાહ ઉસી તરફ રખ્ખે. ઇસ તરેહસે બડે બડે ભેદોંકા પતા ચલ જાતા હે. ઓર બાઝ વકત દુર દુરકે મુલકોંકી સયેર કરાઇ જાતી હે, ઓર વોહ ઇસ તરેહ પર કે લડકેકો કહા જાતા હે, કે જો બાદશાહ તખ્ત પર બયઠા હે, ઉસસે કહો, કે મુજકો પુલાને શેહરકી સયેર કરાઓ,

પસ લડકેકે કેહનેસે સબ હાઝીર હો–જાવેગા, ઓર ઉસ મુલ્ક યા શેહરકી સયેર કરાઈ જાવેગી, ઓર જબ કીસીકા કોઈ અઝીઝ ગુમ હો–ગયા હો, ઓર ઉસકા પતા ન–ચલતા હો, તો લડકેસે સવાલ કરેં, તો જવાબ મીલ જાયેગા. ઓર ઇસી તરેહ હરએક અમર ઉસસે દર્યાફ્ત કીયા જાયેગા, તો ફૌરન બતા દેગા. ઓર કીસી મરીઝકે દવા વ–ગયરાકા સવાલ કરે, તો વોહ ભી બતા દેગા, મગર ખ્યાલ રખ્ખે, કે ઝીયાદા સવાલ ન–કરે.

બાબ સત્તાઈસવાં.

તસખીરે હમઝાદ.

અગર કોઇ હમઝાદકો અપના તાબેદાર બનાના ચાહે, તો ઈસ તરેહ અમલ કરે.

તરકીબ—બ–વકતેઅમલકે અગર શબ હો, તો ચિરાગકો પીછે રખકે બયેઠના ચાહીયે. ઓર અગર ચાંદ યા સુરજકી રોશનીમેં અમલ કરના મંઝુર હો, તો કર સકતે હેં. મગર સાયા ભર સુરત આગે હોના ચાહીયે. ઓર અપના ધ્યાન ગરદનકી તરફ જમાના ચાહીયે. જીસ જગે

અમલ શુરૂ કીયા જાયે, તો રોજાના ઉસી જમામેં કરના ચાહીયે. ઔર જગા પાકીઝા ઔર મુસફ્ફા હોની ચાહીયે. શોરો ગોગા ન હો, ઔર યે ચંદ ઈસ્મે શરીફ નિહાયતહી મકસુદઈ કલ્બ, ઔર તવજ્જોસે લગા તાર ચાર ઘડી રોજાના (બલા-નાગાહ, મએ તર્કે હયવાનાત જમાલીકે, પંધરા રોજ, યા એકકીસ રોજ તક અમલ જારી રખ્ખે. ઈનશા અલ્લાહ, તસખીરે હમ-ઝાદમેં કામયાબી હોગી. ઈસ્મ શરીફ યે હેં.

અલ્લાહો શાહેદી, અલ્લાહો હાદેરી, અલ્લાહો નાઝેરી, અલ્લાહો મોઇ.

ઇસ અમલકે શુરૂમેં બિસ્મીલ્લા, ન પઢના ચાહીયે. હમ-ઝાદકા અમલ કરનેમેં જાનકા ખૌફ હે. ઔર બાઝ લોગ દીવાનેભી હો-જાતે હેં. ઇસલીયે ચાહીયે, કે હરગીઝ યે અમલ ન-કરે. બલ્કે અયસા અમલ કરનેસે અપનેકો બચાવે.

હમઝાદ તાબેદાર હોનેસે વોહ કયા ફાયેદા પહોંચા સકતે હેં, ઉસકા ખુલાસા હમને હમારી છપી હુઇ કિતાબ, **ઝીંદા કરામાત**,મેં લીખ્ખા હે.

બાબ અઠ્ઠાઈસવાં.

ઇસ્તેખારા કરનેકે ફવાયેદ.

ઈસ્તેખારાકે બારેમેં બહોત હદીસેં વારીદ હેં, મીન-જુમ્લા ઉનકે એક યે હદીસ હે. "મા ખાબા મનીસ તખારા, વલા, ન-દ-મા, મનીસ્ તશારા. તરજુમા નુકસાન નહીં ઉઠાતા હે, જો શખ્સ કે ઇસ્તેખારા કરતા હે. ઓર પશેમાન નહીં હોતા. જો કોઈ મશવેરા કરતા હે. ઓર બાઝ અહાદીસસે યેભી હે. મિન સઆ-દતીબ-ને આ-દ-મર રદાઓ બિલ કદાએ. યાને સઆદત ઇબને આદમકી મરઝીયે ઈલાહી પર રાઝી હોના હે, યાને ઇસ્તેખારાકે બાદ, જો કુછ હુકમ યા મના હો, ઉસપર અમલ કરના સઆદત, ઓર ઉસસે એરાઝ કરના બાએસે શકાવત હે.

સાહેબ સીરાજુસ સાલેકીન, ઓર અહમદ દેરબી રહ, તહરીર ફરમાતે હેં, કે જીસ કીસીકો કોઈ કામ મુશ્કીલ પેશ આયે, ઓર ઉસકી તદબીર ન-જાનતા હો, યા કોઈ ગાયેબ હે, કે મુદ્દતસે ઉસકી ખબર ન-પાતા હો, યા કોઈ કયદી હો, યા કોઈ બીમાર હો, તો ચાહીયે, કે સોનેસે પેહલે છે રકઆત નમાઝે નફીલ બ-નિયતે ઇસ્તે-

ખારા, એક સલામસે પઢે, ફીર કીસીસે બાતચીત ન-કરે ઓર અલાહીદા મુકામ હો, કે જહાં કીસી મર્દ ઓર ઔરતકા ગુજર નહો. યાને વહાં કોઇ ન-આને પાયે. ઓર યેભી ઝુરૂર હે, કે ચહાર શંબાકો રોઝા રખ્ખે, ઓર પંજ શંબાસે અમલ શુરૂ કરે. પેહલી રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા, કે બાદ વશ-શમ્સ, ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે વલ-લયેલ, ઓર તીસરી રકઆતમેં સુરયે વદ-દોહા, ઓર ચોથી રકઆતમેં અલમ-નશરાહ, પઢે.

ચાર રકઆત બાદ સલામ ફેરે, ઓર ફીર દો રકઆત પઢે, પેહલી રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા, કે બાદ વત-તીન, પઢે. હર રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, ઉપર જો જો સુરતેં લીખ્ખી હુઇ હેં, વોહ સુરતેં સાત મરતબે પઢે, જબ નમાઝસે ફારીગ હો, તો હક-તઆલાકી તમહીદમેં મશગુલ હો. ઓર દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર દુઆ માંગે, વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા રબ્બે મોહમ-મદીન, વ રબ્બા ઇબ્રા-હીમા, વ મુસા, વ ઇસહાક, વ યાકુબ, વ રબ્બા જીબ્રાઇલ વ મીકાઇલ, વ ઇસરાફીલ, વ ઇઝરાઇલ, વ મુન-ઝેલત તવરાતે વલ ઇનજીલે, વઝ ઝબુર, વલ ફુરકા-નીલ અઝીમ, અરેના ફી મના-મીયલ લય-લતા, મા અનતા આ-લમો બીહી મીન્ની.

અગર પેહલી રાતમેં ઉસને અપની મતલબકા મુશાહીદા કીયા તો બેહતર હે, અગર પેહલી રાતકો માઅલુમ નહો, તો દુસરી, યા તીસરી, યહાં તકકે સાતવીં રાત તક કરે, ઇનશા અલ્લાહ, ઝુરૂર હાલ માઅલુમ હો-જાવેગા, યા કોઇ શખ્સ ખાબમેં ઉસકી કેફીયતસે આગાહ કરેગા.

બાબ ઓનતીસવાં.

મોવફ્ફીક તાબે કરના.

જો શખ્સ યે ચાહે, કે ફક્ર (તંગી)સે અમાન, ઓર હિફાઝતમેં રહે, ઉસકો ખુદાવંદ તઆલાસે હર વક્ત ખૌફ, ઓર ડર, ઓર તકવા (પરહેઝગારી)સે રેહના ચાહીયે, ઓર ઉસકી તાઅતમેં કોશીશ કરે. ઉસકે એહકા-માતકો દીલો જાનસે બજા લાયે, ઓર મુનહીયાતસે પરહેઝ કરે. હલાલ રોઝી ખાયે. હરામ-ખોરીકો તરક કરદે. ઓર જહાં તક ઉસકી તાકત હો, ખુદાકી રઝામંદી તલાશ કરે. ઓર

ઉસસે મેઆફી ચાહે. ઓર અપને દીલકો પાક કરે, ઓર અપને બદનકો લોગોંકી અજીયત પર સાબીર બનાયે, ઓર સીવાયે ખુદાકે મેઆમીલેકે કીસી બાત પર કીસી શખ્સસે ખફા નહો. હુકમ ઓર કઝા, ઓર કદરે ઇલાહીકે સાથ રાઝી હો–જાયે, ઓર મુસીબત પર સબર કરે, ઓર બગેર સીયા હુવા સુફેદ તેહબંદ બાંધે, ઓર અગર કીસી મર્દ યા ઓરતકો અપની ખીદમતકે વાસતે મુકર્રર કરના ચાહીએ, તો પેહલે ઉસકો અપની અગરાઝ પર મુત-તલે કરદે. યાને હરએક કામકે મોકે ઓર મેહલ, ઓર ઉસકી તરકીબસે આગાહ કરે. ફીર ખીદમતમેં રખ્ખે. બાદ ઉસકે ગુસલ કરકે વોહ સુફેદ ઇજાર યાને તેહબંદ પેહને, ઓર બુધકે રોજ ઇસ કામસે ફારીગ હોકર જુમેરાતકો રોઝા રખ્ખે. ઓર કીશમીશકે સાથ ઇફતાર કરે. ફીર ઇશાકી નમાઝકે બાદ દો રકઆત નફીલ અદા કરે, ઓર હર રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કાહફ પઢે, ઓર યે અમલ અયસે મકાનમેં હોના ચાહીયે, કે જો બિલકુલ પાક સાફ ઓર અંધેરા હો. ઓર જો બોરીયા (ચટાઇ) બીછા હો, ઉસકાભી પાક હોના ઝુહરી હે. ઓર ફીર યે મકાન આબાદી–સેભી દુર હોના ચાહીયે. ઓર અપને નીચે દરખ્તે બતમકી રાખ બીછાવે. ઓર કિબાલા–રૂ બયેઠ–કર યે દુઆ દસ હજાર મરતબે પઢે.

યા લતીફો, યા ખફી-યલ અલ-તાફે અદ-રેકની, બે-લુત્ફે-કલ ખફી-ઈલ-લજી, મન તલફ તફતા બીહી, કફાહો.

ઇસ અમલકા મોઅક્કીલ ઈનસાની સુરતમેં શમશેરે બિરહના હાથમેં લીયે હુયે હાઝીર હોગા. ઔર લિબાસભી ઉસકા સુફેદ હોગા. ઉસ મોવક્કીલસે ડરના ન-ચાહીયે. યે મોવક્કીલ દર્યાફ્ત કરેગા, કે તેરી કયા હાજત હે. તો તુમ જવાબ દો, કે મુજકો ખુદાઇ ખઝાને-મેંસે ઇસ કદર ઇનાયત કીજીયે, કે જીસસે મેં ગની હો-જાઉં, વોહ કહેગા, ઇસ શર્તસે, કે તુમ ઉસ માલસે ના-જાયેઝ કામ ન-કરો. હાં, ખુદ તુમ ખાઓ, ઔર ખીલાઓ, ફીર વોહ મોવક્કીલ આ-મીલકો બહોતસા માલ દેકર ચલા જાયેગા. ઔર અગર આમીલ ચાહે, કે ઉસ મોવક્કીલકો હુમેશાકે વાસતે અપના મુસાહીબ બનાયે, તો કહે, કે અપની એક નીશાની મુઝકો ઇનાયત કીજીયે. તબ વોહ ઇસકો એક સિયાહ પથ્થર દેગા. ફીર જબ ઉસકો કીસી ચીઝકી ઝુરૂરત હો, ઔર યે મોવક્કીલકો હાઝીર કરના ચાહિયે, તો આગ જલા-કર ઉસકે અંદર પથ્થરકો ડાલ દેવે, તો ફોરન મોવક્કીલ હાઝીર હોગા. ઔર જો કામ ય ઉસસે ચાહેગા, ઉસકો પુરા કરેગા. ઔર જબ ઉસ મોવક્કીલકો વાપીસ કરના ચાહે, તો યે દુઆ પઢે.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની અઅ-ઝુબો બીન કુવ્વતી, વ કુવ્વતી ઇલા હુન-લેકા, વ કુવ્વતેકા, ફે-અરેની અજાયેબા સનીએ લુતફે-કા, બે-રહુ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

ઇસ અમલમેં બુખુર સવદાનકી ધુની, રોશન કરની ચાહીયે, ક્યું કે ઇસ અમલમેં ઓર દીગર આમાલમેં ઇસ ધુનીકી અજીબ તાસીર હે. ઓર બહોત નુનાફે હેં.

બાબ તીસવાં.

ચોરોંસે મહફુઝ રેહના.

રિવાયત હે, કે ચોરોંકો દફા કરનેકે બારેમેં જનાબ હઝરત મોહંમદ સલ, કે અહદે શરીફમેં એક સોદાગર મદીનેસે શામકો તીજારતકે લીયે જાતા-થા, ઇ-તેફાકન રાહમેં એક ચોરને, કે જો ઘોડે પર સવાર થા, ઉસે આ-ઘેરા. સોદાગરને કહા, કે માલ લેલે, ઓર મુઝે જાને દે. ચોરને કહા, માલ તો મેરા હે. મગર મેં તુઝે કત્લ કરના

ચાહતા હું. જબ સોદાગરને દેખા, કે મુઝે ઇતની મોહલત દે, કે મેં દો-રકઆત નમાઝ પઢલું, ચોરને કહા, અછછા સોદાગરને દો-રકઆત નમાઝ પઢકે, દુઆ માંગી, વોહ દુઆ યે હે.

યા વદુદો, યા વદુદો, યા ઝુલ અરશીલ મજીદ, યા મુગસી-ગો, યા ફઅઆ-લુલ લેમા યોરીદ. અસ-અલોકા બે-નુરે વજહે-કલ લઝી. મલાઉન, અદ-કાના અરશેકા, વ-બે-કુદરતે-કલ લતી. વસ-અત કુલ્લા શય-ઇન, લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા, યા મુગીસો, અગેસ-ની.

યે દુઆ તીન મરતબે પઢા, જબ દુઆસે ફારીગ હુવા, કે એક બારગી એક સવાર આ-પહોંચા, ઓર ઉસકે હાથમેં એક હરબા આગકા થા, ઉસને ચોર પર હુમલા કરકે ઉસે માર ડાલા, સોદાગરને પુછા, કે અય બંદયે ખુદા, તુમ કોન હો ? કે તુમને મેરી મદદ કી, ઉસને કહા, મેં તીસરે આસમાનકા ફરીશતા હું, જબ તેરી દુઆ તીસરે આસમાન તક પહોંચી, તો દરવાઝે આસમાનોં-કે ખુલે. જબ તીસરી બાર તુને દુઆ ખતમ કી, તો હઝરત જીબ્રઈલ અલે, આયે. ઓર કહા, કે કોન હે, જો ઇસ મુસીબત-ઝદેકો બચાયે ! પસ મેં ખુદાયે તઆલાસે દરખાસ્ત કરકે ઉસકે કત્લકે લીયે ઉતરા. સોદાગરને આં-હઝરત સલ, કી હુઝુરમેં હાઝીર હોકર યે માજરા બયાન

કીયા. અપને ફરમાયા, કે ખુદાયે તઆલાને તુઝે અસ-
માયે હુસના તાઅલીમ કીયે, કે જો શખ્સ ઉનકે જરીયેસે
દુઆ કરે, વોહ કુબુલ હો. ઓર જો માંગે વોહ મીલે,
ઇસ કીસ્સેકો **ઇમામ શાફઈ** રહ, ને જીકર કીયા હે,
ઓર ફરમાયા હે, કે ઇસ હદીસકો ઉલમાકી એક જમા-
અતને રિવાયત કીયા હે.

હિકાયત—એક સખ્સ કુફેમેં ખચ્ચર કીરાયે પર
ચલાયા કરતા થા, એક દીન એક શખ્સ શેહરસે બાહેર
ઉસકે ખચ્ચર પર, એક દીનાર દેકર સવાર હુવા, એક
જગા દો-રાહા રાસતા થા, ખચ્ચર વાલા જીસ રાહસે
હમેશા જાયા કરતા થા, ઉસી રાહ પર ચલા, સવારને કહા,
કે દુસરી રાહ અચ્છી હે. આખીર ઉસે ધોકા દેકર દુસરી
રાહ પર લે-ચલા, થોડી દેરકે બાદ દેખા, કે, રાહ બહોત
ખરાબ હે, ઓર જા-બજા લાશેં પડી હેં. ઉસ વક્ત ઉસ સવા-
રને એક છુરી નીકાલી, ઓર ખચ્ચર વાલેકે કત્લકા ઇરાદા
કીયા. ઉસને કહા, કે ખચ્ચર ઓર અસબાબ લેલે. મુઝે
કત્લ કરનેસે તુઝે કયા ફાયેદા હે, ચોરને કહા, કે મેં
પેહલે તુઝે કત્લ કરૂંગા, ઉસને કહા, અચ્છા, મુઝે દો
રકઆત નમાઝ પઢનેકી મોહલત દે, ચોરને હંસકર કહા,
અચ્છા, ઉસને દો રકઆત નમાઝ પઢી, ઓર દુઆ કી,
ફીર ચીલ્લાકે કહા.

આમેન સુબ્જી ખુલ મુદ-તરરા, હિજા દઆહો, વ યકુ-શકુરસ સુઆ.

યે દુઆ પઢે બાદ ચીલ્લાકે રોયા, કે એક બારગી એક સવાર ઉસ જંગલસે નીકલા, ઓર ઝપટકે ઉસ ચોરકો નેઝા મારા, ઓર કત્લ કીયા, વોહ ગીરા, ઓર ઉસ પર આગ મુસ્તઅલ હુઈ, ખચ્ચર વાલેને ખુદાયે તઆલાકી દરગાહમેં સીજદા કીયા, ફીર સવારસે પુછા, કે તુમ કોન હો? ઉસને કહા, કે મેં એક બંદા હું, ઉસ જાતે પાક કા, કે જીસકી શાન હે, સુબ્જી-ખુલ મુદ-તરરા હિજા દઆહો, અબ તેરા જહાં જી ચાહે, વહાં ચલા-જા.

બાબ એકતીસવાં.

કયેદસે નજાત પાના.

હિકાયત—ઝમાન-યે ખિલાફતમેં એક ગુનેહ-ગાર આદમીકો કયેદ કીયા થા, ઉસ આદમીકો ખાબમેં હિદાયત

હુઇ, કે યે આયત પઢે, તો ખલાસી પાવેગા, વોહ આદમી ખાબસે બેદાર હુવા, ઓર યે આયત પઢી, અમીરૂલ-મોઅ-મીનીનને ગુનેહગારકે પાસ આદમી ભેજા, કે ઉસકો ઝીન-દાંસે બાહેર લાવેં, ઓર ખિલઅત ઉસકો દેકર રૂખસત કીયા. જો શખ્સ યે આયત યાદ કરે, ઓર હર શબ પઢે. તો ખુદાયે તઆલા, ઉસકો તમામ ગમોંસે ખુશી દેવે. ઓર કયેદસે રીહાઇ દેવે. વોહ આયત યે હે.

કુલ મન યુનજ્જી-કુમ, મિન ઝુલુમા-તીલ બરરે વલ બહરે, તદઉ-નહુ તદર-રૂઅન વ ખુફ્યા, લઇન અન-જય-તના, મિન હાઝે-હી, લ-ન-કુ નન્ના મિનશ શાકે-રીન, કુલીલ્લાહો યુનજ્જી-કુમ મિનહા, વ-મિન કર બીન, સુમ્મા અન-તુમ તુશરે-કુન.

ઓર દો રકઅાત નમાઝ ગુજારે, બાદ ઇસકે યેહ દુઆ એક હજાર ઓર બાઇસ મરતબે પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

બે-હકીલ હુસય-ને, વ-અખીહે, વ-ઉમ્મીહી વ-અબીહે, વ-જદદીહી વ-બની હે, વ-ફરરેજ અન્ની મા-અના ફીહે,

બાબ બતીસવાં.

આસેબ ઓર જીનકા દફા હોના.

આસેબ વાલેકે લીયે યે અમલ કરે. પાક ઓર સાફ પાની એક પ્યાલેમેં લેવે. ઓર ઉસ પાની પર, સુ-ર-યે ફાતેહા, (અલ-હમ્દ) ઓર આ-ય-તુલ કુરસી, ઓર પાંચ આયતેં અવ્વલ સુરયે જીન-કી પઢકે દમ કરે, ઓર ઉસકે, મોંહ-પર છીંટે મારે, તો બ-ફઝલે તઆલા અચ્છા હોગા. સુરતે જીનકી પાંચ આયતેં યે હેં.

કુલ ઉ-હીયા ઇલૈયા, અન-નાહુસ ત-મ-આ ન-ફ-રૂન મિનલ જીન્ને, ફ-કાલુ ઇન્ના સમેઅ-ના કુરઆ-નન અ-જ-બંય, યહદી ઇલર રૂશ્દે ફ-આ-મન્ના બીહી, વલન નુશ-રેકા બે-રબ્બેના અ-હ-દા. વ અન-નાહુ કાના યકુલો સફીહોના અલલ્લાહે શ-ત-તંન, વ અન્ના ઝ-નન્ના અલ-લન તકુલલ ઇનસો, વલ-જીન્નો અ-લલ્લાહે કઝેબા.

દીગર—આસેબ-ઝદા પર નીચે લીખ્ખા હુવા અમલ કરે.

અલેફ—લામ-મીમ. અલેફ-મીમ, સુવાદ, તા-હા, તા-સીન, તા-સીન-મીમ, કાફ-હા-યા-અયેન-સુવાદ. યા-સીન, વલ-કુરઆ-નીલ હકીમ. હા-મીમ-અયેન-સીન-કાફ. કાફ, નુન. વલ-કલમ. વમા-યસ-તુરૂન.

ઉપર લીખ્ખી હુઇ આયત, ઔર **બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ,** પઢકર દમ કરે. તો આરામ હોગા.

એક બુઝુર્ગોંકા તજરૂબા હૈ, કે અગર આસેબ અદાકો, થોડી હીંગ લેકર સુંઘાવે, તો ફોરન આસેબ ભાગ જાયેગા, ઔર જીસકે પાસ હીંગ હોગી, ઉસકે નઝદીક કોઈ જીન. ભુત, પલીદ, વ-ગયરા નહીં આ-સકતા.

જીસકે ઘરમેં શયતાન, યા જીન, પથ્થર ફેંકે, તો ચાર લોહેકી કીલોં-પર યે આયત પઢે. મગર હર કીલ-પર પચ્ચીસ પચ્ચીસ મરતબે પઢે. વોહ આયત યે હૈ.

ઇન-નહુમ યકી-દુના કય-દન વ-અકીદો કયદા, ફ-મહ હીલીલ કાફેરીના અમ-હીલ-હુમ રોવય-દા.

ઉપર લીખ્ખી હુઇ આયત કીલોં પર દમ કરે, બાદ ઉન કીલોંકો ઘરકે ચારોં તરફ ગાડ-દે, તો પથ્થર ગીરને બંદ હો-જાયેંગે.

અસહાબે કાહફકે નામભી ઘરકી દીવારોં પર લીખ-
નેસે જીન દફા હો-જાઇગે.

નઝરે બદ—જીસ બચ્ચેકો નઝર લગી હો, યા
ઝીયાદા રોતા હો, યા હર વકત બે-કરાર રેહતા હો, તો
ઉસકે વાસતે યે અમલ બહોત મુફીદ હે. યાને ૨૧ મર-
તબે આયતે શરીફકો બા-ફઝલે તઆલા, આરામ હોગા.
વોહ આયતે શરીફ યે હે.

સલામુન કવ-લમ મિર રબ્બીર રહીમ.

બાબ તેતીસવાં.

બીમારીયોંસે મહફુઝ રેહના.

બુખારકા ઇલાજ—જીસ શખ્સકો તપ તીસરે
રોજકી આતી હો, તો જીસ રોજ બારી હો, ઉસ રોજ
બુખાર ચઢનેકે દો-તીન ઘડી પેહલે પાક રૂઇકા ફાયા લેવે,

ઓર ઉસ ફાયે પર સુ-રયે અલ-હમ્દ, સાત મરતબે પઢકર દમ કરે, ઓર ઉસ ફાયેકો મરીઝકે સીધે કાનમેં રખ્ખે. ઓર દુસરા એક ફાયા લેકર ઉસ પર છે મરતબે સુ-રયે અલ-હમ્દ, પઢકર દમ કરે, ઓર વોહ ફાયા બાયેં કાનમેં રખ્ખે. તો ઈનશા અલ્લાહ, બુખાર જાતા રહેગા. બુખાર ઉતર જાને બાદ રૂઈકે ફાયે કાનમેંસે નીકાલ ડાલે.

જીસ શખ્સકો ચોથીઆ બુખાર આતા હો, તો પીપલકે સાત પત્તોં પર યે આયત લીખ્ખે, **યા ના-ર-કુની બર-દંવ વ સલામુન, અલા ઈબ્રાહીમ.** ફીર ઉન પત્તોં મેંસે એક એક પત્તેકો એક ઘડી દેખે, ઓર લીખ્ખી હુઇ આયતકો ચાટે, ઓર ફીર વોહ પત્તા ચાટા હુવા, ઉસકે સર પરસે પીછે ડાલ દેવે. ઈસ તરેહસે સાંતો પત્તે દેખે, ઓર ચાટકે સર પરસે પીછે ડાલે, બુખાર ચઢનેકે અવ્વલ યે અમલ કરે, યે અમલ બુખારકી તીન બારી તક કરે, તો **બ-ફઝલે તઆલા,** બુખાર જાતા રહેગા,

વબાસે મહફુઝ રેહનેકે લીયે—જો શખ્સ સુબહો શામ. નીચે લીખ્ખી હુઇ દુઆકા વીર્દ કરે, તો જુમલે આફાત, ઓર તાઊન, ઓર હયઝા, ઓર પ્લેગ વ-ગયરાસે **બ-ફઝલે તઆલા,** અમનમેં રહેગા, **વોહ દુઆ યે હે.**

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ના જીનુબી, કદ અ-ઝ-મત વ-જલ્લત, વ અનતા સૈયદી, વ ઇલાહી આ-ઝમો, વ અજલ્લો, અલ્લા-હુમ્મા અ-ઇન્ની અલા રીદાકા, લા-રીદા, ઇલ્લા બે-હવ-લેકા, વ-કુવ્વતેકા, યા અર હમર રાહે-મીન, અલ્લા-હુમ્મા સલ્લે-અલા મોહમ-મદીન, વ આલીહી વ સહ-બીહી વ-સલ્લીમ, વ આ-દ-મા અલય-નન નેઅમા, વસ-રેફ અન્ના ની-ક-મા, વર રૂજ્ઝા, વલ અલમ, ઇન-નકા અન-તલ અ-અઝઝુલ અક-રમ, આમીન, આમીન.

આંખોંકી રોશની ઝીયાદા હોના—જીસ શખ્સકી આંખોંકી રોશની કમ હો, તો ઇસ આયતકો હર નમાઝકે બાદ તીન મરતબે પઢકર ઉંગલીયોં પર દમ કરકે આંખોં પર લગાવે, તો ઇનશા અલ્લાહ, બસારત ઝીયાદા હોગી. વોહ આયતે શરીફ યે હે.

ફ-કશફ-ના અનકા ગીતા-અકા, ફ-સબરો-કલ યવમા હદીદ.

ગીરીયે ઇતફાલ—જબ લડકા બહોત રોતા હો, તો અલ-હમ્દકી સુરત, ઓર ચાર કુલ, યાને કુલયા ઐયો-હલ કાફેરૂન, ઓર કુલહો વલ્લાહો અહદ, ઓર કુલ આઉજો બે-રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉજો બે-રબ્બીન નાસ, યે ચારોં સુરતેં તીન તીન મરતબે

પઢકર બચ્ચે પર દમ કરે, બા-વુઝુ પઢકર દમ કરે, તો **ઈનશા અલ્લાહ**, બચ્ચા બહોત કમ રોયેગા.

હર મરઝકે લીયે મુજર્રીબ દુઆ—ફરમાયા હઝરત **રસુલે અકરમ** સલ, ને કે, જો કોઈ મરીઝકે સર પર હાથ રખકર, યે દુઆ તીન મરતબે પઢકર દમ કરે, **ઈનશા અલ્લાહ**, બીમારી દફા હોગી. વોહ દુઆ યે હે.

બિસમીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ-હોવલ લઝી લા-ઇલાહા ઈલ્લા-હુ, અલ મલે-કુલ, કુદદુ-સુસ, સલામુલ મોઅ-મેનુલ, મોહય-મેનુલ, અઝીઝુલ-જબ્બારીલ મુ-ત-કબ્બેર, સુબહા-નલ્લાહે અમ્મા યુશરે-કુન, હોવલ્લા-હુલ ખાલે-કુલ બારી-ઉલ મુસવ્વેરો, લહુલ અસમા-ઉલ હુસના, યોસબ-બેહો લહુ, મારીસ સમા-વાતે, વલ અરદે, વહો-વલ અઝી-ઝુલ હકીમ.

બીમારકી સેહ-હત પાનેકે વાસતે દુગાના—યાને દો રકઆત નમાઝ પઢે. હર રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકી સુરતકે **સુ-રયે ઈખલાસ** (કુલહો-વલ્લાહ) તીન મરતબે પઢે. ઓર બાદ સલામકે મુસલ્લે પર બયઠા રહે, ઓર યે દુઆ હજાર બાર પઢે.

યા બદી-ઉલ અજા-યેબે બિલ-ખયરે અર હમની, ઈલા યવમીદ-દીન.

ઇનશા અલ્લાહ, મરીઝ બહોત જલ્દ અચ્છા હોગા.

દરદે સર—કે લીયે ઇન કલમાતકો સાત મરતબે પઢે, ઓર જહાં દર્દ હોતા હો, ઉસ જગાકો હાથસે પકડકે દબાવે. ઓર ઉસ જગા મારે, તો દર્દ ઠહેર જાવેગા, અગર એક દફેમેં દર્દ દફા ન-હોવે, તો ફીર કરે, અલબત્તા દર્દ જાતા રહેગા, કલમાત યે હેં.

અબ-રસા, સબ રસા, સા-રસા,

મીરગી યાને ફેફરેકા ઇલાજ—મીરગીકી બીમારી દફા કરનેકે લીયે ઇસ તરેફ અમલ કરે.

ઇમામ રઝા રદી, સે મન્કુલ હે, કે એક પ્યાલા પાની, પાક સાફ લેવે, ઓર ઉસ પર સુ-રયે **અલ-હમ્દ**, ઓર **કુલ-આઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક**. ઓર **કુલ આઉઝો બે-રબ્બીન નાસ**. પઢકર ઉસ પાની પર દમ કરે બાદ મીરગી વાલેકે મોંહ ઓર સર પર ઉસ પાનીકો છીડકે, તો ઇનશા અલ્લાહ, મરઝ દફા હોગા.

